

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏทั้ง 3 แห่งนี้ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังของนักศึกษาด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา และสภาพชีวิตครอบครัวกับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ใช้วัดทิศทาง ค่านิยมเรื่องเพศว่าเป็นเชิงบวกหรือลบ และวัดรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศว่าเป็นแบบประเพณีนิยม แบบกึ่งกลางหรือแบบสมัยนิยม ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบจำนวน 474 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาภาคปกติหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยอาศัยค่าสถิติดังนี้คือ อัตราส่วนร้อยละสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ ค่าสถิติ χ^2 (Chi-square Test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Cramer's V ใช้สำหรับการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังด้านต่าง ๆ กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.7 นับถือพุทธศาสนา ร้อยละ 61.7 เป็นนักศึกษาศาสนาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ร้อยละ 37.1 รองลงมา คือ นักศึกษาศาสนา

ราชภัฏสงขลา ร้อยละ 33.1 และนักศึกษาศาสน์นราชภัฏยะลา ร้อยละ 29.7 กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 31.6 รองลงมาคือสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ร้อยละ 31.3 สาขาวิชาการศึกษาร้อยละ 25.8 และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ร้อยละ 11.3 มีบิดามารดาที่ใช้ชีวิตสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 82.4 มีบิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 57.9 รองลงมาคือจบระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 19.6 และจบระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 16.1 มีมารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 66.7 รองลงมาคือจบระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 15.1 และจบระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 11.0 มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ร้อยละ 52.9 รองลงมา คือ รับราชการหรืองานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 16.7 และค้าขาย ร้อยละ 13.8 มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ร้อยละ 44.3 รองลงมาคือ ค้าขาย ร้อยละ 19.9 และแม่บ้าน ร้อยละ 18.8 มีชีวิตครอบครัวที่ไม่มีปัญหาขัดแย้ง ร้อยละ 76.1 พักอาศัยอยู่ในหอพักแยกชายหญิง ร้อยละ 34.1 รองลงมาคือ อยู่บ้านเช่ากับเพื่อน และอยู่หอพักรวมชายหญิง ร้อยละ 29.1 และอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 24.3

2. ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศ

จากการวิเคราะห์ทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกถึงร้อยละ 82.9 และที่เหลือมีค่านิยมเชิงลบเพียงร้อยละ 17.1 และเมื่อวิเคราะห์ ทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกด้าน ชีวิตวิทยา สุขวิทยา สังคมวิทยา แต่มีค่านิยมเชิงลบในด้านจิตวิทยา

นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์ในองค์ประกอบย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ การมีน้ำใจ การมีแฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางตัวของชายหญิง และการมีเพศสัมพันธ์ แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ ความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน และการคบเพื่อนต่างเพศ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ

จากการวิเคราะห์รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบรวม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม คือ ร้อยละ 55.7 และที่เหลือมีค่านิยมแบบกึ่งกลาง ร้อยละ 44.3 ทั้งนี้มีข้อน่าสังเกตว่าไม่มีใครเลยที่มีค่านิยมแบบประเพณีนิยม และเมื่อวิเคราะห์

รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา แต่มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในด้านสังคมวิทยา

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ในองค์ประกอบย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ การป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ การมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และการคบเพื่อนต่างเพศ แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย ความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน การมีนัด การมีแฟนหรือคนรัก บทบาทและการวางตัวของชายหญิง และการมีเพศสัมพันธ์

4. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิต่าง ๆ กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศ

จากสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศ ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.1 ในองค์ประกอบรวม พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05, .05 และ .001 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่า นักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างมีโอกาสที่จะมี ค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และค้ำขาย นักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักแยกชายหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่มีสภาพการอาศัยอยู่ในลักษณะอื่น

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของมารดา และสภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

4.2 ในองค์ประกอบแต่ละด้าน คือ ด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

4.2.1 ในด้านชีววิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

4.2.2 ในด้านสุขวิทยา พบว่า ลักษณะภูมิหลังด้านเพศ และศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

4.2.3 ในด้านจิตวิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านศาสนา และสภาพชีวิตครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านเพศ สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

4.2.4 ในด้านสังคมวิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศ และศาสนา มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.001 และ .05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัวและสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

5. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยม

เรื่องเพศ

จากสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า ลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

5.1 ในองค์ประกอบรวม พบว่า ลักษณะภูมิหลังด้านศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพหลักของมารดา สภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .001, .05, .05 และ .01 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลา นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับจ้างมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่า นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมีโอกาที่จะมี ค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

5.2 ในองค์ประกอบแต่ละด้าน คือ ด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ได้ผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

5.2.1 ในด้านชีววิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังทุกด้านมีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

5.2.2 ในด้านสุขวิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านเพศ สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

5.2.3 ในด้านจิตวิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลามีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้าน จิตวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช และสถาบันราชภัฏยะลา นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

5.2.4 ในด้านสังคมวิทยา พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05 และ .01 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ปรากฏผลว่านักศึกษาชายมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่มีสภาพการอาศัยอยู่อื่น ๆ

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา และสภาพชีวิตครอบครัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

จากผลการวิเคราะห์มีข้อน่าสังเกตที่สำคัญ คือ ไม่มีเกณฑ์คะแนนของผู้ใดอยู่ในข่ายของการมีค่านิยมเรื่องเพศแบบประเพณีนิยมเลย มีแต่ค่านิยมแบบกึ่งกลางและแบบสมัยนิยมเพียง 2 แบบ เท่านั้น

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบรวม

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.9 มีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมที่แสดงออกต่อเรื่องเพศ ภายใต้อิทธิพลหรือความรู้สึกที่ดีงาม มีคุณค่าสอดคล้องกับวัฒนธรรมในเรื่องเพศของสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายชิ้น ดังเช่น ผลการวิจัยของสุมนา ชมพูทวีป และคนอื่น ๆ, (2530) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งคือนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในเชิงบวก ของชุลีพร อินทร ไพบูลย์ (2536) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งคือนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกของ พรเพ็ญ สุวรรณธาดา (2539) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองปัตตานี มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศเชิงบวก และของสร้อยวลัย สุขดา (2543) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งคือนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐมีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก

การที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา มีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกนั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 นักศึกษาเหล่านี้เป็นเด็กต่างจังหวัดห่างไกลจากกรุงเทพมหานคร ประกอบกับส่วนมากมาจากครอบครัวชนบท และจำนวนไม่น้อยมาจากครอบครัวที่เคร่งในหลักธรรมทางศาสนา แม้ว่าจะเข้ามาพำนักอาศัยอยู่ในชุมชนเมืองอันเป็นที่ตั้งของสถาบันราชภัฏที่ศึกษา

แต่ก็ไม่ใช่มุมชนเมืองที่อยู่ในเขตศูนย์กลางความเจริญของเมืองใหญ่ ทำให้ไม่ได้รับอิทธิพลทางด้านความคิด หรือรูปแบบพฤติกรรมทางเพศแบบสังคมตะวันตก ผ่านทางสื่อต่าง ๆ อย่างเต็มที่เหมือนกับวัยรุ่นที่อยู่ในเมืองหลวง หรือเมืองใหญ่ ๆ ทั้งหลาย อีกทั้งเมื่อถึงวันหยุดหรือปิดภาคเรียน ก็ชอบที่จะกลับบ้าน ไปอยู่กับครอบครัวของตน จึงเป็นไปได้สูงที่การอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา และครอบครัวที่ยึดถือวิถีปฏิบัติตามกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี และจารีตของสังคมชนบท หรือหลักศาสนายังคงมีอิทธิพล อย่างสูงต่อค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา อันทำให้ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ทั้งนี้ตรงตามผลการศึกษาที่พบว่า วัยรุ่นในชนบทและวัยรุ่นในเมืองจะมีค่านิยมทางเพศที่ต่างกัน โดยที่วัยรุ่นในชนบทจะมีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่มักเป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่สังคมชนบทยึดถือ ซึ่งฝ่ายหญิงจะถูกอบรมให้รักนวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ต่างจากวัยรุ่นในเมืองที่มักเป็นไปตาม วัฒนธรรมตะวันตก กล่าวคือ มีการรักอิสระ มีการนัดพบกับเพื่อนต่างเพศกันตามลำพัง ตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเพศถึงขั้น ได้เสียกันก่อนแต่งงาน (สุชา จันท์ธรม, 2529)

1.2 นักศึกษาเหล่านี้มีโอกาสสูงที่จะสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับครูอาจารย์ ไม่ว่าจะขณะที่ยังเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนกระทั่งเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ เนื่องจากสภาพแวดล้อมของสังคมในต่างจังหวัดหรือในชนบทเอื้ออำนวยให้ครูอาจารย์ และศิษย์สามารถติดต่อพบปะกันได้ง่ายสะดวก นอกเหนือจากเวลาเรียนและที่โรงเรียน ผิดกับความสัมพันธ์ระหว่างครูอาจารย์กับศิษย์ของสถานศึกษาที่อยู่ในเขตเมืองหลวง หรือเมืองใหญ่ ๆ ที่มักจำกัดขอบเขตอยู่เฉพาะในเวลาเรียน หรือที่โรงเรียนเท่านั้น สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาของสถาบันราชภัฏในเขตภูมิภาคได้ตอนล่างก็เป็นไปอย่างอบอุ่นใกล้ชิดยิ่ง ดังจะเห็นได้ว่า นักศึกษาสามารถเข้าพบเพื่อติดต่อกิจธุระ หรือขอคำปรึกษาแนะนำ แม้กระทั่งสนทนาพูดคุยกับอาจารย์ทั้งหลายได้อย่างเป็นกันเอง นอกจากนี้ อาจารย์และนักศึกษายังมีกิจกรรมหลายอย่างที่ทำร่วมกันอยู่เสมอ อาทิ การแข่งขันกีฬา การแสดงผลงานทางวิชาการ และการจัดงานเทศกาลต่าง ๆ รวมทั้งการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏเหล่านี้ก็มีได้เน้นเพียงด้านวิชาการเท่านั้น แต่ยังมีมุ่งพัฒนาสร้างเสริมบุคลิกภาพ และคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักศึกษาอีกด้วย โดยผ่านความรับผิดชอบของอาจารย์หลาย ๆ ฝ่าย ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ประจำหอพัก ดังนั้น จึงเป็นไปได้ว่า ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับอาจารย์ และการ

อบรม พร้อมกับการดูแลเอาใจใส่อย่างต่อเนื่องของบรรดาอาจารย์จะมีส่วนสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาได้รับการถ่ายทอด ปลูกฝังความคิด เจตคติ และค่านิยมที่ดีงามในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้ง เรื่องเพศ จนปรากฏผลการวิจัยว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก อันเป็นเหตุผล ที่ตรงกับความเห็นของนักจิตวิทยาบางท่านที่ว่า โรงเรียนและครูเป็นแหล่งสำคัญอันดับสอง รองจากครอบครัวที่จะช่วยป้องกันปัญหาทางเพศของวัยรุ่น และเป็นสภาพแวดล้อมที่จะช่วย พัฒนาความเจริญเติบโตทางเพศของเด็กวัยรุ่นให้ถูกทาง (สุภา มาลากุล ณ อยุธยา, 2533)

1.3 นักศึกษาเหล่านี้น่าจะได้รับความรู้เรื่องเพศเชิงวิทยาศาสตร์ จากวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา อีกทั้งยังสามารถศึกษา และเรียนรู้เรื่องเพศด้วยตนเองจากผู้ทรงคุณวุฒิผ่านสื่อต่าง ๆ ของสังคม รวมถึงมีโอกาสได้ พุดคุยหรือซักถามเรื่องเพศได้อย่างเปิดเผย ซึ่งผิดจากสมัยก่อนที่ถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องต่ำ สกปรก หยาบช้ำ พุดถึงไม่ได้ ทำให้เด็กได้รับความรู้เรื่องเพศอย่างผิด ๆ จากกลุ่มเพื่อนหรือสื่อ agamต่าง ๆ จนทำให้มีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในทางที่ผิด ดังนั้น จึงเป็นไปได้อีก ประการหนึ่งว่า การที่นักศึกษามีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกนั้นอาจเกิดจากการที่พวกเขาได้รับการ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้องจากครูอาจารย์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ และจาก สื่อต่าง ๆ ในสังคม ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร มงคลประเสริฐ (2545) ที่พบว่า การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่เด็กที่เข้าสู่วัยรุ่นจะช่วยให้เด็ก ไม่เกิดความเข้าใจผิดใน เรื่องเพศ และช่วยให้สามารถคิด ตัดสินใจ แสดงพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องที่เหมาะสม เป็นที่ ยอมรับของสังคม และวัฒนธรรมที่เป็นอยู่

2. ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน

ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้าน สุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคมวิทยา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษา ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 53.2 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาเชิงบวก โดยร้อยละ 77.4 มี ค่านิยมเชิงบวกในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ และร้อยละ 69.0 มีค่านิยมเชิงลบ ในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1.1 ในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มี ค่านิยมเชิงบวก โดยเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

(1) การที่วัยรุ่นชายหญิงมีพัฒนาการทางเพศและการเจริญเติบโตของอวัยวะสืบพันธุ์เร็วกว่าเพื่อนในวัยเดียวกันเป็นเรื่องปกติ

(2) ขนาดของอวัยวะเพศไม่ใช่สิ่งบ่งบอกถึงระดับอารมณ์และสมรรถภาพทางเพศของผู้นั้น

แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับความรู้ผ่านวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาเพศศึกษา ชีววิทยา จิตวิทยา ประชากรศึกษา หรือผ่านสื่อทั้งหลายที่มีอยู่มากมายในสังคม ซึ่งการได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจะช่วยให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศในด้านกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา อย่างถูกต้อง และมีเจตคติค่านิยมในเรื่องเหล่านี้เหมาะสม

2.1.2 ในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

(1) วัยรุ่นหญิงควรมีรูปร่างเพรียวบางเหมือนนางแบบ

(2) วัยรุ่นชายที่สมชายชาตรีจะต้องมีรูปร่างสูงใหญ่

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีความคิดเห็นเช่นเดียวกับวัยรุ่นชายหญิงจำนวนมากในสังคมไทยที่ว่า รูปร่างที่ดีของหญิงสาวคือรูปร่างเหมือนนางแบบ และรูปร่างที่ดีของชายหนุ่ม คือรูปร่างสูงใหญ่แบบนักกีฬา เพราะคิดว่ารูปร่างลักษณะนี้มีเสน่ห์ดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม ดังนั้นวัยรุ่นชายบางคนจึงเกิดความรู้สึกวิตกกังวลและอาจหลีกเลี่ยงการไปเที่ยวกับเพื่อนผู้หญิงถ้าเขาตัวเตี้ย ขณะที่วัยรุ่นหญิงบางคนรู้สึกเป็นปมด้อย ถ้ารู้สึกว่าคุณภาพเกี่ยวกับขนาดของเต้านม ความสูง หรือส่วนสัดของร่างกาย จนหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (สุวัทนา อารีพรรค, 2532)

2.2 ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 79.5 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาเชิงบวก โดยร้อยละ 65.2 มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ ร้อยละ 78.1 มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 56.3 มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.2.1 ในเรื่องการเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวก โดยไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การบริโภคสิ่งที่มีสรรพคุณบำรุงเชื้กส์ เช่น ยาคองเห็ด้าสมุนไพรร ส่วนต่าง ๆ ของสัตว์บางประเภท ฯลฯ จะช่วยเพิ่มพลังทางเพศและเสริมสร้างความสำเร็จสมบูรณ์ทางเพศได้

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาได้ศึกษาเล่าเรียนถึงระดับอุดมศึกษา ทำให้มีสติปัญญาและความเฉลียวฉลาดพอที่จะไม่หลงเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีสรรพคุณบำรุงเชื้กส์ได้ และตระหนักดีถึงการถูกนำมาโฆษณาสรรพคุณเกินความเป็นจริงเพื่อประโยชน์ทางการค้า ซึ่งก็ตรงกับข้อเท็จจริงที่ว่า ยาบำรุงร่างกายทางเพศที่โฆษณาทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ นั้น ผู้เป็นเจ้าของมักแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า โดยโฆษณาชวนเชื่อ อวดอ้างสรรพคุณของยามากเกินความเป็นจริง เพื่อที่จะจำหน่ายยาได้มาก ๆ ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยจึงควรปรึกษาแพทย์ก่อน (สุชาติ และวรรณิ โสภประยูร, 2531)

2.2.2 ในเรื่องการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวก โดยไม่เห็นกับข้อความต่อไปนี้

- การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริของตนเองจะปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์
อย่างแน่นอน

- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน จะปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์

- การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักกัน โดยใช้ถุงยางอนามัย จะปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์แน่นอน

- การตรวจเลือดและตรวจโรคก่อนแต่งงาน เป็นเรื่องไม่จำเป็น หากแต่งงานกับคนรักที่รู้จักใกล้ชิดกันมานาน

ทั้งนี้น่าเป็นเพราะ โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อร้ายแรงอันเป็นที่น่าหว่นกลัวต่อการติดเชื้อเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคน และเป็นที่ยอมรับกันดีว่าเชื้อเอดส์สามารถถ่ายทอดสู่กันได้ง่าย หากมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่มีเชื้อนี้ ซึ่งเป็นการยากที่จะทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้มีเชื้อเอดส์อยู่ ถ้าอาการของโรคยังไม่ปรากฏ ด้วยเหตุนี้นักศึกษาซึ่งน่าจะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องโรคเอดส์เป็นอย่างดี เนื่องจากการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคนี้อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาทั้งหลาย ตลอดจนผ่านสื่อต่าง ๆ ในสังคม จึงมีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ เพราะความหว่นกลัวต่อการติดเชื้อเอดส์นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541) ที่พบว่าความรู้เรื่องเอดส์มีความ

สัมพันธ์กับการร่วมเพศ และผลการวิจัยของจักรกฤษณ์ พิญาพวงษ์ (2545) ที่พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือเพื่อนจะปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.2.3 ในเรื่องสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงลบ โดยไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การทำความสะอาดอวัยวะเพศเพียงภายนอกอย่างสม่ำเสมอก็พอแล้ว และเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า
- การทำความสะอาดอวัยวะเพศด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อดีกว่าสบู่อ่อนธรรมชาติ
- วัยรุ่นไม่จำเป็นต้องหมั่นสังเกตความผิดปกติของอวัยวะเพศ หรือระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของตน

ทั้งนี้น่าเป็นเพราะนักศึกษาเข้าใจผิดคิดว่า อวัยวะเพศเป็นอวัยวะที่อยู่ในบริเวณที่ลับและอับชื้น เกิดความสกปรก มีกลิ่น และการติดเชื้อได้ง่าย ดังนั้น การใช้น้ำยาฆ่าเชื้อทำความสะอาดจะช่วยรักษาความสะอาดและปลอดภัยจากการติดเชื้อ ทั้งที่จริงแล้ว การรักษาความสะอาดอวัยวะเพศก็เช่นเดียวกับการทำความสะอาดผิวหนังในบริเวณอื่น เพียงแต่ล้างด้วยน้ำสะอาดและสบู่อ่อนก็สามารถชำระเหงื่อไคล สิ่งสกปรกต่าง ๆ ออกไปได้ อีกทั้งสบู่อ่อนธรรมชาตินอกจากจะมีฤทธิ์ในการฆ่าเชื้อโรคอยู่ในตัวเองแล้ว ยังไม่ก่อให้เกิดการแพ้ระคายเคืองหรือการอักเสบอย่างรุนแรงต่อผิวหนังบริเวณอวัยวะเพศ (เสนอ อินทรสุขศรี, 2525) นอกจากนี้ยังเป็นไปได้ว่านักศึกษาส่วนหนึ่งหลงเชื่อคำโฆษณาสินค้าประเภทน้ำยาทำความสะอาดอวัยวะเพศที่แพร่ออกไปอย่างกว้างขวางผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางสื่อโทรทัศน์ โดยมีดาราวัยรุ่นยอดนิยมเป็นผู้นำเสนอตัวสินค้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่าทั้งตัวดารา และโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการชักจูงใจให้วัยรุ่นเกิดการคล้อยตามได้ง่ายและรวดเร็ว

2.3 ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 82.3 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาเชิงลบ โดยร้อยละ 86.7 มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 69.0 มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องการระบายอารมณ์ทางเพศ และร้อยละ 70.0 มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.3.1 ในเรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

- วัยรุ่นควรระวังหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดอารมณ์ทางเพศบ่อย ๆ
- วัยรุ่นที่มีความต้องการทางเพศสูงควรไปหาจิตแพทย์

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสังคมไทยได้กำหนดค่านิยมไว้ว่าเรื่องเพศเป็นเรื่อง บดสีบดเถลิง สกปรก ทำให้วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้สึกที่ ความรู้สึกทางเพศเป็นเรื่องไม่ดี เป็น เรื่องน่าอับอาย เป็นเรื่องที่ต้องซ่อนเร้น ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะแท้จริงแล้ว ถือเป็น ปราบกฏการณ์ธรรมชาติทั่วไปอันหนึ่งของวัยรุ่น

นอกจากนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ ทำให้มีอาการและความต้องการทาง เพศสูงขึ้น
- การใช้ยาปลูกเชื้อสัช่วยให้เกิดความรู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์

ในเรื่องการดื่มสุรานั้นอาจเป็นเพราะคนทั่วไปมักเข้าใจกันผิด ๆ ว่า เหล้าไปกระตุ้น ให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เนื่องจากแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไปจะไปออกฤทธิ์กระบบประสาท บริเวณสมองส่วนกลางที่ทำหน้าที่ควบคุมสติสัมปชัญญะ ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ทำให้เกิด ความฮึกเหิมคึกคะนอง ขาดความสำรวม ความยับยั้งชั่งใจ และความละอาย แสดงอารมณ์ดิบ ทั้งหลายออกมา รวมทั้งอารมณ์ทางเพศด้วย เป็นเหตุให้เข้าใจผิดว่าเหล้าไปกระตุ้นเชื้อสั นักศึกษาเองก็คงจะมีความเข้าใจและความเชื่อ ผิด ๆ แบบนี้เช่นกัน จึงมีค่านิยมเชิงลบโดยหาว่า ไม่ว่าแท้ที่จริงแล้ว การดื่มเหล้ามาก ๆ จะทำให้เกิดอาการร่วงเหงา ซึมเศร้า จนอาจถึงขั้นหลับ สลบไหลหมดสติได้ ด้วยฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จำนวนมากในกระแสเลือดที่เข้าไปกดสมอง ส่วนกลางเอาไว้ นอกจากนี้ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ยังสามารถเข้าไปกดสมองส่วนกลางบริเวณที่ ทำหน้าที่ควบคุมการแข็งตัวของอวัยวะเพศ จนทำให้อวัยวะเพศไม่อาจแข็งตัวได้ ทั้งที่มีอารมณ์ ทางเพศอยู่อย่างเต็มที่ (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2532) ซึ่งค่านิยมของนักศึกษาสอดคล้องกับ ผลการวิจัยประพิมพร อ้นพาพรหม (2543) ที่พบว่านักเรียนมีค่านิยมเชิงลบ โดยจะดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์

ส่วนเรื่องการใช้ยาปลูกเชื้อสันั้นอาจเป็นเพราะนักศึกษาเป็นวัยรุ่น ซึ่งตามธรรมชาติ ของคนในวัยนี้จะมีแรงขับเคลื่อนทางเพศสูง จึงมักสนใจแสวงหาความรู้ในสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นให้ เกิดการระบายแรงขับเคลื่อนทางเพศที่มีอยู่มากในตัวออกไป ซึ่งน่าจะรวมเรื่องยาปลูกเชื้อสัด้วย แต่เนื่องจากมีคนจำนวนมากเข้าใจผิดหลงเชื่อว่า ยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเชื้อสัชื่อคัง ๆ ที่ผลิตออกมา ขายในปัจจุบันมีผลต่อการปลูกอารมณ์ทางเพศ ทั้งที่ยาเหล่านั้นถูกนำมาแอบอ้างสรรพคุณเกิน

จริง และไม่สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศได้ ซึ่งเหตุผลดังกล่าวตรงกับคำยืนยันของนายแพทย์ อภิชาติ คงกะนันท์ แห่งคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ตีพิมพ์ในคอลัมน์สัปดาห์ หน้า 1 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 กรกฎาคม 2546 หน้า 3 อันมีใจความสำคัญโดยสรุปว่า ยาปลูกเชือกส์ที่มีขายอยู่ในตลาดมืด ล้วนเป็นยาปลอมที่แอบอ้างสรรพคุณเกินจริงทั้งสิ้น แม้แต่ยาบางตัวที่มี ชื่อเสียงทางกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ก็เป็นเพียงยาที่ช่วยขยายหลอดเลือด ที่อาจมีผลทำให้อวัยวะเพศชายแข็งตัว แต่ไม่ใช่ยาปลูกเชือกส์แต่อย่างใด อารมณ์ทางเพศเกิดจากจินตนาการของสมอง มิใช่เกิดจากยา และจะเกิดขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์พร้อมอย่างพอเพียง จากการที่คนจำนวนมากหลงเชื่อคำโฆษณาของยาทั้งหลายที่ได้ชื่อว่าเป็นยาปลูกเชือกส์ตามที่กล่าวไป ก็น่าเป็นเหตุให้นักศึกษาได้รับการบอกเล่าหรือถ่ายทอดความรู้ผิด ๆ มาจนเกิดค่านิยมเชิงลบในเรื่องของยาปลูกเชือกส์

2.3.2 ในเรื่องการระบายอารมณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงลบ โดยไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองสามารถทำบ่อยครั้งได้ และเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การคู่อื่นต่าง ๆ ที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ทางเพศที่ดี

ในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองนั้น อาจเป็นเพราะความเชื่อหรือการอบรมสั่งสอนตั้งแต่ครั้งโบราณที่สืบทอดกันมาว่า การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการกระทำที่ผิดศีลธรรม เป็นเรื่องวิถึการผิดศีลธรรมชาติ และมีผลกระทบร้ายแรงต่อสุขภาพต่าง ๆ นานา เช่น ทำให้เป็นโรคประสาท สมองเสื่อม สติปัญญาทึบ และเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ วิทยุรุ่นจำนวนมากจึงมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ทั้งที่ในความเป็นจริง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง นอกจากจะไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจไม่ว่าในทางใดแล้ว ยังกลับทำให้สุขภาพกาย สุขภาพจิตดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยลดความกดดันทางเพศลง (อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2532) นักศึกษาก็คงมีความเข้าใจผิดในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน จึงมีค่านิยมเชิงลบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประพิมพร อันพาพรหม (2543) ที่พบว่านักเรียนมีค่านิยมเชิงลบในเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของสร้อยวลัย สุขดา (2543) ที่พบว่านักศึกษามีค่านิยมเชิงบวก โดยเห็นว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายความเครียดที่ปลอดภัย

ส่วนในเรื่องการคู่อื่นต่าง ๆ ที่ปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศนั้น อาจเนื่องมาจากในสภาวะ

สังคมไทยปัจจุบัน สื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือ วิทยุทัศน์ หรืออินเทอร์เน็ตที่มีภาพและเนื้อหาปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมีอยู่อย่างค้ำคั้น ทำให้วัยรุ่นจำนวนมากเห็นเป็นเรื่องปกติ และไม่รู้รู้สึกเสียหายน่าจะคู่มือเหล่านี้ ประกอบกับเด็กวัยรุ่นจะมีอารมณ์หรือความต้องการทางเพศเกิดขึ้นได้ง่ายและรวดเร็ว เมื่อถูกปลุกเร้าอารมณ์ด้วยเรื่องราวหรือภาพที่ปรากฏตามสื่อดังกล่าว ก็มักจะมีการกระทำที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศตามมา เช่น การมีเพศสัมพันธ์ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งก็จะเป็นการปลดปล่อยความกดดันทางเพศออกไป ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจุฑามาศ นุชนารถ (2531) ที่พบว่า การอ่านหนังสือหรือดูภาพการมีเพศสัมพันธ์และการดูภาพยนตร์ หรือวิทยุทัศน์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น และผลการวิจัยของ ปวีณา สายสูง (2541) ที่พบว่า นักเรียนใช้วิทยุทัศน์และสิ่งพิมพ์เป็นสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

2.3.3 ในเรื่องความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน นักศึกษาส่วนใหญ่ มีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- วัยรุ่นเป็นวัยที่ยังไม่สมควรให้ความสนใจในเพศตรงข้าม
- ผู้มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน หรือมีพฤติกรรมรักร่วมเพศควรได้รับการบำบัด

ทางจิต

และไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การมีคู่อีกเป็นเพศเดียวกัน หรือมีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน เป็นเรื่องที่สังคมควร

ยอมรับ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวและครูอาจารย์ รวมทั้งยังยึดติดกับค่านิยมของสังคมไทยที่ว่า วัยรุ่นยังเป็นเด็กที่อยู่ในวัยเรียน อายุยังน้อย ไม่สมควรจะยุ่งเกี่ยวกับเพศตรงข้าม เพราะจะทำให้เสียการเรียนหรือเสียคนได้ แต่ตามหลักจิตวิทยาแล้ว เด็กวัยรุ่นที่มีอายุ 12 – 19 ปี จะมีความสนใจเพศตรงข้าม และอยากมีเพื่อนต่างเพศ ร่างกายจะพัฒนาไปในทางเร้าความสนใจเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติ การห้ามวัยรุ่นไม่ให้สนใจเพศตรงข้าม จึงเป็นสิ่งฝืนธรรมชาติ แต่ควรจะสอนให้วัยรุ่นรู้จักหลักการคบเพื่อนต่างเพศ และมารยาทสังคมระหว่างเพศจะเป็นการถูกต้องกว่า (เต็มสิริ บุญยสิงห์, 2525)

ส่วนเรื่องการมีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน หรือพฤติกรรมรักร่วมเพศที่นักศึกษามีค่านิยมเชิงลบนั้น อาจเนื่องมาจากนักศึกษายังยึดติดกับค่านิยมของสังคมไทยที่มีมาช้านานว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นพวกกามวิตถาร (sexualperversion) แต่ขณะนี้ทางวิทยาศาสตร์

การแพทย์ไม่ถือว่าการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติหรือวิตถารอีกต่อไป หากไม่มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นกับพฤติกรรมนั้น กล่าวคือ ไม่สร้างอันตรายหรือความเดือดร้อนให้ใคร และผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศก็ไม่ได้เกิดความคับข้องใจจนอยากเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของตนให้เหมือนคนทั่วไปทั้งหลาย (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2525)

2.4 ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 83.3 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาเชิงบวก โดยร้อยละ 54.9 มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการมีนัด ร้อยละ 61.6 มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการมีแฟนหรือคนรักร้อยละ 80.8 มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องบทบาทและการวางตัวของหญิงชาย ร้อยละ 83.3 มีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 51.9 มีค่านิยมเชิงลบในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.4.1 ในเรื่องการมีนัด นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวก โดยไม่เห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

- การที่วัยรุ่นไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง ไม่ใช่เรื่องควรห้ามปราม
- การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นวิถีทางนำไปสู่การเลือกคู่ครองที่เหมาะสม

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีความรู้สึกนึกคิดสอดคล้องกับจารีตประเพณีไทยที่ว่าเด็กสาวไม่ควรออกไปเที่ยวตามลำพังกับผู้ชาย เพราะอาจนำไปสู่ความเสื่อมเสียต่าง ๆ ตามมาได้ โดยเฉพาะความเสื่อมเสียที่จะเกิดขึ้นกับฝ่ายหญิง อย่างน้อยที่สุดก็เป็นเรื่องของชื่อเสียง ประกอบกับนักศึกษาเองมีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง จึงมีพื้นฐานความรู้สึกนึกคิดที่จะพิจารณาความเหมาะสมของเรื่องนี้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งค่านิยมในเรื่องนี้ของนักศึกษา ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของรชนีกร เศรษฐ์ และคนอื่น ๆ (2519) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการมีนัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่ไม่น่าละอายและยังมีประโยชน์ในการช่วยให้ได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของเพศตรงข้าม ตลอดจนได้ทดสอบความพึงพอใจของกันและกัน

2.4.2 ในเรื่องการมีแฟนหรือคนรัก นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวก โดยไม่เห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

- การที่วัยรุ่นไม่มีแฟนหรือคู่รักถือเป็นปมด้อย
- การมีแฟนหรือคู่รักช่วยสร้างความสุขและความมีชีวิตชีวาให้แก่ชีวิต
- การมีแฟนหรือคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกัน ทำให้มีโอกาสเลือกคู่ครองที่เหมาะสม

- การมีเพศตรงข้ามมาติดพันหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องน่าภาคภูมิใจในเสน่ห์ของคุณ

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาอยู่ในภาวะที่มีความนับถือในศักดิ์ศรีและคุณค่าของตนเอง เพราะมีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น ได้รับการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา และอยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยเพื่อนจำนวนมาก ทำให้ไม่รู้สึกเป็นปมด้อยที่ไม่มีแฟนหรือคนรัก รวมทั้งไม่เกิดความรู้สึกเจ็บเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ถึงกับต้องมีแฟนหรือคนรักมาชดเชยอารมณ์เหล่านี้ ซึ่งตามหลักจิตวิทยาแล้วผู้ที่มีความนับถือตนเอง (self-esteem) จะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าเท่าเทียมกับคนอื่น และจะตระหนักถึงศักดิ์ศรีเกียรติคุณแห่งตน บุคคลเช่นนี้สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องได้รับการโอบอุ้มพึงพียงคนอื่น ดังนั้นใครก็ตามที่ไม่มีแฟนหรือคนรักเหมือนคนอื่นแล้ว รู้สึกน้อยหน้า มีปมด้อย คิดว่าตนเป็นคนด้อยค่า ก็แสดงว่าเป็นผู้ที่อยู่ในภาวะขาดความนับถือตนเอง (low self-esteem) (สุกมล วิชาวิพลกุล, 2545) ซึ่งค่านิยมของนักศึกษาในเรื่องนี้มีทั้งส่วนสอดคล้องและขัดแย้งกับผลการวิจัยของสร้อยวลัย สุขดา (2544) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับเรื่องการมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นเรื่องน่าภาคภูมิใจ แต่เห็นด้วยกับเรื่องการมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสเลือกคู่ครองได้ดี

2.4.3 ในเรื่องบทบาทและการวางตัวของชายหญิง นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวก โดยเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การแสดงความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศด้วยการถูกเนื้อต้องตัวกัน เป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำ

และไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า

- การจับถือถือแขนหรือโอบกอดเล้าโลมกับคู่รักในที่สาธารณะเป็นเรื่องธรรมดา
- การกอดจูบกับคู่รักเป็นสิ่งที่กระทำได้เมื่ออยู่กันตามลำพัง
- ผู้ชายที่ทำตนเป็นสุภาพบุรุษคอยช่วยเหลือและให้เกียรติผู้หญิงเป็นคนคร่ำครึ

ถ้าสมัย

- ผู้หญิงที่กล้าแสดงออกชอบสนิทสนมกับผู้ชายและไม่ถือตัว เป็นคนเก่ง และทันสมัย

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีค่านิยมคล้ายตามสังคมส่วนใหญ่ที่ถือว่า ผู้หญิงควรรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยเอาไว้ คือ ต้องรักษานวลสงวนตัว ไม่เป็น

ฝ่ายเสนอให้ผู้ชายก่อนถึงแม้ว่าจะรักชอบผู้ชายมากแค่ไหนก็ตาม และการแสดงความชอบพอฝ่ายชายก็ต้องอยู่ในขอบเขตของกุลสตรี ส่วนฝ่ายชายก็ต้องช่วยเหลือผู้หญิงที่จัดเป็นเพศอ่อนแอ คอยให้ความสะดวกและให้เกียรติ ทั้งนี้เพื่อแสดงความเป็นสุภาพบุรุษของตนเอง นอกจากนี้ ยังถือว่า การที่หญิงชายแสดงความรัก ความพิศวาส ต่อกันอย่างประเจิดประเจ้อในที่สาธารณะเป็นสิ่งที่น่าละอาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรพร มงคลประเสริฐ (2545) ที่พบว่า นักเรียนหญิงทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต่างเห็นด้วยกับบทบาทของผู้หญิงที่ต้องรักษาวลสงวนตัวทำตนเป็นกุลสตรี ไม่ยอมให้ผู้ชายถูกเนื้อต้องตัวได้ง่าย ไม่ควรอยู่ใกล้ชิดกับผู้ชายเกินไป หรืออยู่ตามลำพังกับผู้ชาย ส่วนผู้ชายก็ต้องไม่รังเกียจหรือเอาเปรียบผู้หญิง ต้องให้เกียรติ ให้ความช่วยเหลือผู้หญิง รวมทั้งต้องมีความรับผิดชอบ แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของประพิมพ์พร อันพาพรหม (2543) ที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าวัยรุ่นหญิงสามารถแสดงความสนใจวัยรุ่นชายที่ตนสนใจได้ และการจับถือถือแขนกับคู่รักในที่สาธารณะ รวมทั้งการถูกเนื้อต้องตัวจนถึงขั้นกอดจูบกับคู่รักเป็นสิ่งปกติที่กระทำได้

2.4.4 ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงบวก โดยไม่เห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นพฤติกรรมที่ยอมรับได้
- การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักก่อนสมรสแสดงถึงความรักที่มั่นคงที่มีต่อกัน
- การทดลองอยู่ด้วยกันกับคู่รักก่อนสมรส ช่วยให้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอระหว่างกัน
- ชายหญิงที่มีพฤติกรรมเสรีทางเพศ มีโอกาสแสวงหาความสุขได้เต็มที่
- การมีเพศสัมพันธ์กับคนดังเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ
- การขายบริการทางเพศของนักเรียน นักศึกษาหญิง เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ยอมรับได้
- การเที่ยวโสเภณี หรือมีเพศสัมพันธ์กับหญิงจำนวนมากเป็นเรื่องปกติของผู้ชาย

การที่นักศึกษามีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องเหล่านี้ อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาหรือครูอาจารย์ รวมถึงการยึดถือวัฒนธรรมและประเพณีในเรื่องเพศที่เป็นเอกลักษณ์สำคัญของสังคมไทย คือ หญิงต้องรักษาวลสงวนตัว รักษาความบริสุทธิ์เป็นสำคัญ ไม่จึงสุกก่อนห่าม และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องเสื่อมเสีย น่าละอาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงพรรณ จันทร์ตรี (2539) ที่พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

เห็นด้วยที่ผู้ชายสมัยนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องความบริสุทธิ์ของผู้หญิง และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานให้ผลเสียมากกว่าผลดี แล้วยังพบว่า การสั่งสอนในเรื่องเพศของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับค่านิยมการรักษาพรหมจารีของผู้หญิง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (2528) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยที่ผู้หญิงที่ดีควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน และถือเป็นเรื่องเสื่อมเสียถ้าผู้หญิงจะมี เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจริยา ชัยวิรัตน์ (2534) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80.3 มีความเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่น่าละอาย

นอกจากนี้แล้ว นักศึกษาอาจจะตระหนักถึงผลกระทบรุนแรงที่อาจจะตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน หรือการสำส่อนทางเพศ เช่น การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเชื้อเอชไอวี การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา และการทำแท้ง จึงทำให้นักศึกษามีค่านิยมเชิงบวกในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศรัณย์ เพียรวิชา (2542) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยในเรื่องความสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคน และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นการแสดงออกถึงความรัก และผลการวิจัยของชัยวัฒน์ ทศนพลชัย และคนอื่น ๆ (อ้างถึงใน จตุรงค์ แวงนอก, 2544) ที่พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่าเป็นเรื่อง ไม่สมควร ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ แต่ขัดแย้งกับผลการวิจัยของสร้อยวลัย สุขดา (2543) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน และเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่ยอมรับได้

2.4.5 ในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้

- การคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่กระทำได้โดยไม่จำเป็นต้องสนใจความเห็นหรือความรู้สึกของผู้อื่น
- การมีเพื่อนต่างเพศจำนวนมากเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ

ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าถึงแม้นักศึกษาจะยังคงยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทยในเรื่องเพศอยู่มาก แต่นักศึกษาเป็นวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการอิสระ และเป็นวัยที่มีแรงขับทางเพศสูงขึ้น ทำให้มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ ประกอบกับเป็นวัยที่ต้องการความรัก ความสนใจ และการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ โดยเฉพาะจากกลุ่มเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะอยู่ในวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจที่ไม่ค่อยมั่นคง เป็นเหตุให้เกิดความไม่มั่นใจในควมมีค่าของตัวเอง หวั่นวิตกว่าคนอื่นจะ

มองไม่เห็นคุณค่าของตน (วิทยา นาควัชระ, 2537) ดังนั้น การที่นักศึกษาเห็นด้วยว่า การคบเพื่อนต่างเพศจำนวนมากเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ และกระทำได้อย่างเสรีนั้น น่าจะมาจากเหตุผลที่ว่า การมีเพื่อนต่างเพศจำนวนมากนั้น นอกจากจะเป็นการตอบสนองแรงขับเคลื่อนทางเพศตามธรรมชาติของนักศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นแล้ว ยังตอบสนองความต้องการแสดงให้ใคร ๆ เห็นถึงความมีเสน่ห์ และควมมีคุณค่าของตัวนักศึกษาเองอันเป็นความต้องการเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประพิพร อันพาพรหม (2543) ที่พบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่านิยมเชิงลบ โดยเห็นด้วยกับข้อความทั้งสองข้างต้นเช่นเดียวกัน

3. รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบรวม

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 55.7 มีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ซึ่งเป็นค่านิยมแบบสมัยใหม่ที่แสดงออกต่อเรื่องเพศสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 44.3 มีค่านิยมเรื่องเพศแบบกึ่งกลาง ซึ่งเป็นค่านิยมที่แสดงออกต่อเรื่องเพศภายใต้ความเชื่อหรือความรู้สึกที่ผสมผสานก้ำกึ่งระหว่างแบบสมัยเก่ากับสมัยใหม่ และมีข้อที่น่าสังเกตว่าไม่มีผู้ใดเลยที่มีค่านิยมเรื่องเพศแบบประเพณี ซึ่งเป็นค่านิยมแบบสมัยเก่าที่แสดงออกต่อเรื่องเพศตามที่สืบต่อ ๆ กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 จากสภาพตัวนักศึกษาเองที่อยู่ในวัยรุ่น อันเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจอย่างมาก และมีความต้องการเสรีภาพในการกระทำสิ่งต่าง ๆ การรับเอาสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาในชีวิตจึงเป็นไปได้ง่าย นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่สนใจต่อค่านิยมทางสังคมที่มักถูกกำหนดโดยเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน หรือรุ่นพี่ที่ไม่ต่างวัยกันมากนัก รวมทั้งค่านิยมที่ได้รับจากสื่อมวลชนและจากต่างชาติ (วิทยา นาควัชระ, 2537) ดังนั้นการที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ก็อาจเป็นเพราะได้รับอิทธิพลจากค่านิยมทางสังคมเหล่านั้น

3.2 นักศึกษาเป็นวัยรุ่นที่เติบโตขึ้นมาในยุคที่ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศแบบประเพณีนิยมของไทย ได้รับผลกระทบอย่างมากจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมแบบสมัยใหม่ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่านักศึกษาจะมีชีวิตอยู่ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ที่หนีไม่พ้นกระแสแห่งวัฒนธรรมและแนวความคิดเรื่องเพศแบบตะวันตก ซึ่งหลั่งไหลเข้ามาพร้อมกับสื่อต่าง ๆ แต่นักศึกษาจำนวนมากมาจากครอบครัวชนบทที่อบอุ่น และยังมีค่านิยมอยู่กับกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทย ขณะเดียวกันก็ได้ศึกษาเล่าเรียนถึงระดับอุดมศึกษาทำให้มีโอกาสได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ

เรื่องเพศทั้งด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยาอย่างกว้างขวาง และถูกต้องจากครู อาจารย์ นักวิชาการ เอกสารตำรา และสื่อเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ จนเกิดสติปัญญา และจิตสำนึกที่ดี ในอันที่จะสร้างหรือปรับปรุงค่านิยมเรื่องเพศของคนเสียใหม่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม โดยไม่เลยออกไปนอกกรอบแห่งวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของไทยมากนัก ดังจะเห็นได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม พร้อม ๆ กับมีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกด้วย ทั้งนี้ตรงกับหลักสังคมวิทยาที่ว่า วัฒนธรรมประเพณี และค่านิยม มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าของสังคม สิ่งแวดล้อม ผู้ที่ฉลาดจะต้องปรับปรุงค่านิยมและพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และค่านิยมใดที่ไม่สอดคล้องกับสังคมปัจจุบันก็ควรปรับปรุงเพื่ออนาคตที่ดีขึ้นของคนในสังคมทั้งส่วนตัว และโดยส่วนรวม (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2526)

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษามีค่านิยมเรื่องเพศเป็นแบบสมัยนิยม และสมัย กึ่งกลางในจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ไม่มีใครเลยที่ยอมรับค่านิยมเรื่องเพศแบบประเพณีนิยม อาจสะท้อนให้ทราบว่า การรับเอาสิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามานั้น นักศึกษารับเอาเฉพาะสิ่งที่แน่ใจ และได้รับการพิจารณาแล้ว จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม แต่อีกจำนวนไม่น้อยมีค่านิยมแบบกึ่งกลาง ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขหรือเกณฑ์ของตนเอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาเกือบทั้งหมดมีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก

อนึ่ง การวัดรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาเป็นแบบประเพณีนิยมแบบ กึ่งกลาง หรือแบบสมัยนิยมนี้ เป็นส่วนที่ผู้วิจัยได้เสริมเพิ่มเติมขึ้นนอกเหนือจากการวัดทิศทาง ค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาว่าเป็นเชิงบวกหรือลบ ทั้งนี้เพื่อให้มองเห็นค่านิยมเรื่องเพศของ นักศึกษาได้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งยังไม่พบว่ามีผู้ใดทำการวิจัยรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ ในลักษณะเช่นนี้มาก่อน

4. รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน

รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้าน สุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคมวิทยา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 65.4 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาเป็นแบบสมัยนิยม โดยร้อยละ 77.8 มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ และร้อยละ 59.7 มีค่านิยมแบบ กึ่งกลางในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีรร่างกาย ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1.1 ในเรื่องพัฒนาการของระบบสืบพันธุ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม โดยมีความเห็นและความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- วัยรุ่นชายหญิงมีพัฒนาการทางเพศและการเปลี่ยนแปลงทางเพศเร็วกว่าเพื่อน ๆ ในวัยเดียวกันเป็นเรื่องปกติ เพราะสุขภาพและสิ่งแวดล้อมต่างกัน
- ขนาดของอวัยวะเพศและความเจริญของระบบอวัยวะสืบพันธุ์ไม่ใช่เครื่องวัดระดับอารมณ์และสมรรถภาพทางเพศของบุคคล

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาได้เรียนรู้เรื่องเพศจากแหล่งต่าง ๆ มากมาย ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศทั้งด้านร่างกายและจิตใจในวัยของตนเป็นอย่างดี แล้วเกิดความคิดที่สอดคล้องกับหลักวิชาการ ในยุคปัจจุบันที่ว่า การเจริญเติบโตของอวัยวะสืบพันธุ์ขึ้นอยู่กับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้กรรมพันธุ์ การบริหาร และการบำรุงสุขภาพของร่างกายก็มีส่วนสำคัญด้วยเช่นกัน สำหรับความรู้สึก ทางเพศก็ขึ้นอยู่กับจิตใจและอารมณ์ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ มิใช่เกิดจากขนาดของอวัยวะเพศ (สุชาติ และวราณี โสภประยูร, 2531)

4.1.2 ในเรื่องความเจริญเติบโตทางสรีระร่างกาย นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง โดยมีความเห็นและความเชื่อที่ตรงกับข้อความที่ว่า

- วัยรุ่นชายหญิงไม่ว่ามีรูปร่างแบบใดก็มีเสน่ห์ทางเพศได้

ค่านิยมของนักศึกษาดังกล่าวอาจสะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้นักศึกษาจะมีความนิยมชมชอบต่อรูปลักษณะของวัยรุ่นหญิงที่มีรูปร่างเพรียวบางเหมือนนางแบบและวัยรุ่นชายที่มีรูปร่างเหมือนคาราวัยรุ่นชาย หรือหุ่นแบนนักกีฬาตามกระแสนิยมของวัยรุ่นทั่วไป แต่เนื่องจากนักศึกษาได้ผ่านการศึกษาล่าเรียน การคบหาสมาคมกับเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ และใช้ชีวิตสังคมร่วมกับผู้อื่นมามากพอสมควร ทำให้มีวิจารณญาณที่กว้างขึ้น จนสามารถพิจารณาด้วยตนเองได้ว่าเสน่ห์ทางเพศของบุคคลมิได้จำกัดอยู่ที่รูปร่างหน้าตาแบบใดโดยเฉพาะ สุดแต่แต่รสนิยมและความพึงพอใจของแต่ละคน นอกจากนี้ นักศึกษาอาจมีความเห็นว่า เสน่ห์ทางเพศมิได้ขึ้นอยู่กับรูปร่างหน้าตาเป็นสำคัญประการเดียวเท่านั้น ยังขึ้นอยู่กับคุณลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถเสริมสร้างเสน่ห์เฉพาะตนได้อีกด้วย เช่น การมีน้ำใจที่งดงาม การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การมีบุคลิกภาพที่โดดเด่น ความมีชีวิตชีวา หรือความเฉลียวฉลาด รอบรู้ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้สามารถช่วยเสริมสร้างเสน่ห์ทางเพศให้คงทนถาวร ได้ยิ่งกว่ารูปร่างหน้าตา ซึ่งก็เป็นความเห็นที่ถูกต้องแล้วว่า เด็กวัยรุ่นไม่ควรพากันให้ความสำคัญกับความสวยงามของรูปโฉม โนมพรธรรม

โดยแข่งกันสวยงาม แข่งกันเป็นสัญลักษณ์ทางเพศ แต่ควรคำนึงถึงคุณค่าทางศีลธรรม จริยธรรม วิชาความรู้ คุณงามความดี ซึ่งเป็นจริยทรัพย์ที่มีความคงทนถาวรกว่า

4.2 รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 94.5 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาแบบสมัยนิยม โดยร้อยละ 70.3 มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ ร้อยละ 74.5 มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องการเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ และร้อยละ 88.2 มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.2.1 ในเรื่องสุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม โดยมีความเห็นหรือความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- การใช้น้ำยาฆ่าเชื้อทำความสะอาดอวัยวะเพศมีความจำเป็นมาก เพราะจะช่วยให้นั่นใจว่าปลอดภัย

- หากพบสิ่งผิดปกติใด ๆ บริเวณอวัยวะเพศหรือออกมาจากท่อปัสสาวะ หรือช่องคลอด ควรไปให้แพทย์ตรวจรักษาเป็นอันดับแรก

ในเรื่องการใช้น้ำยาฆ่าเชื้อนั้น น่าจะเป็นเพราะอิทธิพลของสื่อโฆษณาต่าง ๆ ในปัจจุบันที่มีการ โฆษณาสินค้าประเภทน้ำยาทำความสะอาดบริเวณจุดซ่อนเร้นของร่างกายกัน อย่างเปิดเผยและเป็นที่แพร่หลาย ซึ่งสื่อ โฆษณาเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวารสารต่าง ๆ ล้วนมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการชักจูงใจให้ผู้บริโภค โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นหลงคล้อยตามได้ง่าย ทำให้นักศึกษามีความเชื่อคล้อยตามกระแสการ โฆษณาในปัจจุบันว่า การใช้น้ำยาฆ่าเชื้อทำความสะอาดอวัยวะเพศ จะสามารถป้องกันการติดเชื้อและช่วยทำความสะอาดบริเวณอวัยวะเพศได้ดี

ส่วนในเรื่องการตรวจรักษานั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี และอยู่ในสังคมที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการแพทย์ จนสามารถพินิจพิจารณาได้ด้วยตนเองว่า การรีบไปหาแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโดยเร็ว เป็นสิ่งสมควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้การรักษาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ตรงกับโรคหรืออาการที่เป็นอยู่ รวมทั้งสร้างความสบายใจให้เกิดขึ้นด้วย เนื่องจากได้ทราบสาเหตุและวิธีการรักษาแก้ไข ความผิดปกตินั้นตั้งแต่นั้น ๆ ดังนั้นถ้าสงสัยว่าอวัยวะสืบพันธุ์มีความผิดปกติ ควรรีบไปปรึกษาแพทย์ก่อนที่จะกระทำการใด ๆ ลงไปด้วยตนเอง (สุชาติ และวรรณิ โสภประยูร, 2531)

4.2.2 ในเรื่องการเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม โดยมีความเห็นหรือความเชื่อตรงกับข้อความต่อไปนี้

- การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และการออกกำลังกายจะช่วยเสริมสร้างสุขภาพและสมรรถภาพทางเพศ
- ยาหรือครีมที่มีสรรพคุณว่าสามารถเพิ่มขนาดอวัยวะเพศหรือทรวงอกได้นั้น เป็นเพียงการโฆษณาชวนเชื่อ

ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาเติบโตอยู่ในยุคที่การให้ความรู้เรื่องเพศตามแนววิทยาศาสตร์สมัยใหม่เป็นไปอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะผ่านการศึกษาในระบบหรือนอกระบบ โรงเรียน และการศึกษาแบบปกติวิสัยที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ยิ่งนักศึกษาเป็นนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา และอยู่ในวัยที่กำลังเข้าสู่ความเป็นหนุ่มเป็นสาวด้วยแล้ว ก็ยังได้รับวิทยาการสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องเพศผ่านการศึกษาหลายรูปแบบมากยิ่งขึ้น จึงทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการเสริมสร้างความเจริญสมบูรณ์ทางเพศไปในทางที่ถูกต้อง ไม่หลงเชื่อคำโฆษณา หรือคำบอกเล่าผิด ๆ ซึ่งความเชื่อในเรื่องนี้ของนักศึกษาตรงกับหลักวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ว่า การรับประทานอาหารที่มีคุณภาพ ได้สัดส่วน การออกกำลังกาย และการมีอารมณ์แจ่มใส จะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางเพศ และความสมบูรณ์แข็งแรงทางเพศได้เป็นอย่างดี (อนเนก และสุวัทนา อารีพรอค, 2525)

4.2.3 ในเรื่องการป้องกันโรคทางเพศสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม โดยมีความเห็นและความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- คู่รักวัยรุ่นไม่ควรสวมถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์กัน
- คู่สมรสควรตรวจโรคและตรวจเลือดก่อนแต่งงาน ถึงแม้ว่าจะเป็นคู่รักที่สนิทสนมใกล้ชิดกันมานาน

ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะตลอดระยะเวลาสิบ ๆ ปีมานี้ ได้มีการให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์เพื่อต่อต้านเกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องไม่ขาดระยะ ทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ โรคนี้เป็นอย่างดี เกิดความตระหนักถึงความร้ายแรงต่อชีวิตของเชื้อเอดส์ แล้วหวาดกลัวต่อการติดเชื้อ จึงเห็นว่าควรสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก เนื่องจากไม่มั่นใจว่าคู่รักหรือคู่สมรสของตนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหรือไม่ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีค่านิยมที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันของสังคมไทยที่มีการแพร่ระบาดของอย่างรวดเร็วของเชื้อเอดส์ ซึ่งสาเหตุสำคัญที่สุดของการถ่ายทอดเชื้อเอดส์ใน

ประเทศไทย ก็คือการมีเพศสัมพันธ์และการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยจากการติดเชื้อเอดส์ ก็คือ การใช้ถุงยางอนามัยนั่นเอง (วิชัย โปษยะจินดา, 2539)

ส่วนการที่นักศึกษามีความเห็นและความเชื่อว่าคุณสมรสควรตรวจเลือดและตรวจโรคก่อนแต่งงานนั้น ก็น่าจะเป็นผลสืบเนื่องมาจากการรับรู้เรื่องโรคเอดส์ และการศึกษาเรียนรู้จากแหล่งหรือสื่อต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคที่สามารถติดต่อกันระหว่างคู่สมรส อีกทั้งสามารถถ่ายทอดสู่บุตรที่จะเกิดมาได้ ทำให้นักศึกษาเกิดความตระหนักโดยมีค่านิยมที่เห็นด้วยกับการตรวจโรค ตรวจเลือดก่อนแต่งงาน ซึ่งเป็นไปตามหลักสูตรวิชาทางเพศ ที่ว่า สิ่งหนึ่งที่คู่สมรสไม่ควรละเลยก่อนแต่งงาน ก็คือ การไปพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพก่อนแต่งงานเพื่อป้องกันโรคที่สามารถติดต่อกันได้ และบันทึกสุขภาพของคู่สมรส ตลอดจนเป็นอันตรายต่อลูกที่จะเกิดมา (จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์, 2543)

4.3 รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 75.5 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาแบบสมัยนิยม โดยร้อยละ 60.1 มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 61.1 มีค่านิยมแบบสมัยนิยมในเรื่องการระบายอารมณ์ทางเพศ และร้อยละ 51.0 มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

4.3.1 ในเรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม โดยมีความเห็นหรือความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- การที่วัยรุ่นมีอารมณ์ทางเพศและอยากมีเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติไม่เสียหาย
- การที่วัยรุ่นเกิดจินตนาการทางเพศเมื่อดูภาพโป๊ เป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น

ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่กำลังเผชิญอยู่กับภาวะของการมีอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้าม ซึ่งเพิ่มมากขึ้นของตนเอง อีกทั้งยังได้เรียนรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาและพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่นจากวิชาที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรของสถาบัน ราชภัฏและจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทำให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจพัฒนาการด้านอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นอย่างถูกต้อง และเห็นเป็นเรื่องปกติของคนในวัยนี้ ซึ่งก็ตรงตามธรรมชาติอันแท้จริงของวัยรุ่นที่จะมีความรู้สึกทางเพศ มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ และเมื่อเริ่มมีความสนใจทางเพศมากขึ้น ก็จะชอบมองรูปร่างของเพศตรงข้าม แล้วเกิดจินตนาการทางเพศขึ้น โดยวัตถุหรือเป้าที่เขาชอบใช้ ในการจินตนาการก็มักหนีไม่พ้นภาพโป๊ทั้งหลายที่อาจเป็นภาพของดารานักแสดงหรือดาวโป๊ทั้งหลายนั่นเอง (วิทยา นาควัชระ, 2537)

4.3.2 ในเรื่องการระบายอารมณ์ทางเพศ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบ สมัยนิยม โดยมีความเห็นหรือความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- การที่วัยรุ่นสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นวิธีการระบายอารมณ์ทางเพศที่ปลอดภัย
- วัยรุ่นที่มีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้นบ่อย ๆ ควรหางานอดิเรกทำหรือออกกำลังกาย เพื่อช่วยระบายออกในทางที่เหมาะสม

ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะเหตุผลเช่นเดียวกับเรื่องการมีอารมณ์ทางเพศ กล่าวคือ นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา และจิตวิทยาพัฒนาการทางเพศจากครูอาจารย์และสื่อต่าง ๆ ในสังคม ทำให้มีความเข้าใจเป็นอย่างดีเกี่ยวกับภาวะการมีอารมณ์และความต้องการทางเพศที่สูงขึ้นของวัยรุ่น รวมทั้งวิธีการที่จะลดความกดดันทางเพศด้วยการสำเร็จความใคร่ให้ตนเอง หรือหันไปทำกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อจะได้ไม่หมกมุ่นกับเรื่องเพศจนเกินไป นอกจากนี้จะมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ผ่านประสบการณ์การสำเร็จความใคร่ให้ตนเองแล้วพบว่าวิธีการนี้ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางเพศได้ดี โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายและจิตใจเหมือนดังที่เคยเชื่อกันมาตั้งแต่อดีต ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงมีค่านิยมในเรื่องการระบายอารมณ์ทางเพศแบบสมัยใหม่ ที่ตรงกับหลักเพศวิทยาและวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งพิสูจน์ออกมาแล้วว่า การสำเร็จความใคร่ให้ตนเอง นอกจากจะไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจไม่ว่าในทางใดแล้ว กลับมีแต่คุณประโยชน์ โดยเฉพาะในแง่การลดความกดดันทางเพศ และการช่วยให้สุขภาพจิตดีขึ้น (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2532) หรือถ้าไม่ระบายอารมณ์ทางเพศออกมาด้วยการสำเร็จความใคร่ให้ตนเองก็อาจใช้กิจกรรมต่าง ๆ ทางกายได้ เช่น การเล่นกีฬา การทำงานอดิเรก หรือการทำกิจกรรมสันตนาการต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับ (สุชาติ และวรรณิ โสภประยูร, 2532)

4.3.3 ในเรื่องการสนใจในเพศตรงข้าม และเพศเดียวกัน นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง โดยมีความเห็นหรือความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- วัยรุ่นไม่ควรแสดงความสนใจในเพศตรงข้ามออกมาให้มากนัก
- การมีความพึงพอใจหรือมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเป็นเรื่องที่ไม่ชอบ แต่ไม่ถึงกับรังเกียจ

ในเรื่องการสนใจในเพศตรงข้ามนั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษากำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงที่มีความต้องการทางเพศสูง ดังนั้นความสนใจต่อเพศตรงข้ามของเด็กวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในระยะนี้ โดยที่ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงต่างแสดงความสนใจซึ่งกันและกัน ถือเป็น

เรื่องธรรมชาติอย่างแท้จริง อีกทั้งสังคมไทยปัจจุบันกำลังอยู่ในสภาพที่เปิดรับพฤติกรรม การแสดงออกทางเพศอย่างเสรีตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกอย่างเต็มที่อีกด้วย จึงเป็นเหตุให้ นักศึกษาเห็นว่าการแสดงความสนใจในเพศตรงข้ามเป็นเรื่องปกติที่วัยรุ่นสามารถแสดงออกมา ได้ แต่อย่างไรก็ตามกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีไทยแบบดั้งเดิม รวมถึงการอบรมสั่ง สอนจากครอบครัว ครูอาจารย์ น่าจะยังมีอิทธิพลต่อจิตใจและ พฤติกรรมทางเพศของ นักศึกษาอยู่มาก นักศึกษาจึงเห็นว่าไม่ควรแสดงออกมามากเกินไป

ส่วนในเรื่องการสนใจในเพศเดียวกันนั้น น่าจะเป็นเพราะปัจจุบันนี้ ผู้มีพฤติกรรม รักร่วมเพศ มีการเปิดเผยตัวกันมากขึ้น และหลายคนเป็นคาราซ็อดัง หรือเป็นผู้ที่ประสบ ความสำเร็จอย่างสูงในอาชีพการงาน จนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในวงสังคม นอกจากนี้ พฤติกรรมรักร่วมเพศกำลังระบาดอยู่ในแวดวงวัยรุ่นไทยชายหญิงที่กำลังเรียนหนังสืออยู่ตาม โรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งนับวันจะมีเพิ่มมากขึ้น มีการแสดงออกทั้งกิริยาท่าทาง การแต่งกายที่ เปิดเผยชัดเจนยิ่งขึ้น (วัลลภ ปิยะมโนธรรม, 2532) ประกอบกับตัวนักศึกษาเองก็อาจได้ รับทราบข้อมูลมาแล้วว่าขณะนี้ในวงการแพทย์และจิตแพทย์ไม่จัดพวกที่มีรักร่วมเพศหรือ สนใจในเพศเดียวกัน เป็นพวกโรคจิตหรือมีความผิดปกติดังเช่นความคิดแบบดั้งเดิม (อุดม ศิลป์ ศรีแสงนาม, 2532) อย่างไรก็ตาม นักศึกษาน่าจะยังมีความรู้สึกฝังลึกอยู่ในใจว่า การมี จิตใจ ฝ่ชอบเพศเดียวกัน หรือมีพฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดปกติวิสัยจาก ธรรมชาติที่มนุษย์ควรมีความรู้สึกลงทางเพศกับต่างเพศ มิใช่เพศเดียวกัน ซึ่งตรงกับความรู้สึกลงของ คน ส่วนใหญ่ในสังคม ทำให้นักศึกษาแสดงความรู้สึกลงต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบกึ่งกลาง คือ ไม่ชอบแต่ไม่รังเกียจออกมา

4.4 รูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยา จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 86.3 มีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาเป็นแบบกึ่งกลาง โดยร้อยละ 80.8 มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องการมีนัด ร้อยละ 74.7 มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องการมี แฟนหรือคนรัก ร้อยละ 79.3 มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องบทบาทและการวางตัวของชายหญิง และร้อยละ 73.8 มีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นที่ นักศึกษาส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 87.1 มีค่านิยมแบบสมัยนิยม คือเรื่องการคบเพื่อน ซึ่งสามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

4.4.1 ในเรื่องการคบเพื่อน นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบสมัยนิยม โดยมีความเห็นและความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- วัยรุ่นสมควรจะคบกับเพื่อนต่างเพศได้
- หญิงชายมีเสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศได้โดยเท่าเทียมกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาได้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ในสถานศึกษาแบบสหศึกษา ทำให้มีโอกาสรู้จักมักคุ้นและคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศ อีกทั้งยังอยู่ในวัยที่ต้องการคบหาสมาคมกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ และต้องการรวมกลุ่มกับเพื่อนทั้งสองเพศ (วิทยานาควัชระ, 2537) นอกจากนี้นักศึกษายังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก และสื่อต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนช่วยให้วัยรุ่นหนุ่มสาวมีเสรีภาพในการคบหาสมาคมกันมากขึ้น (วันทนีย์ วาสิกะสิน, 2525) ปัจจัยเหล่านี้น่าจะส่งผลให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศเป็นแบบสมัยนิยม โดยเห็นว่าหญิงชายมีเสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศได้เท่าเทียมกัน และการที่วัยรุ่นมีเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องเสียหายอย่างใด ทั้งนี้ นักศึกษาอาจจะหมายถึงการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะที่เป็นเพื่อน มิใช่ในฐานะที่เป็นคู่รักหรือแฟนก็ได้

4.4.2 ในเรื่องการเมือง นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง โดยมีความเห็นและความเชื่อตรงกับข้อความต่อไปนี้

- ชายหญิงที่มีนัดกับเพื่อนต่างเพศ ในกรณีที่อยู่กับบิดามารดา ควรบอกบิดามารดาก่อนแล้วจึงไป
- ชายหญิงจะมีนัดหรือไม่นัดกับเพื่อนต่างเพศก็ได้ ในขณะที่เรียนหนังสือ
- ชายหญิงที่มีนัดกัน แล้วฝ่ายหญิงควรจะพานุกลคนอื่น ไปเป็นเพื่อนด้วยหรือไม่นั้น ต้องแล้วแต่สถานการณ์ เวลา และสถานที่ที่ไป

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในสภาพสังคมปัจจุบัน หนุ่มสาวรุ่นใหม่มีอิสระเสรีในการไปไหนมาไหนมากขึ้นกว่าเมื่อสมัยก่อน รวมทั้งยังได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องการออกเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศผ่านสื่อต่าง ๆ และจากกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นด้วยกัน แต่การอบรมสั่งสอนจากทางบ้านและทางโรงเรียน รวมทั้งค่านิยมเรื่องเพศที่ยังถือปฏิบัติกันมาช้านานในสังคมไทย เช่น หญิงควรรักษาวลสงวนตัว หญิงชายที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ไม่ควรจะอยู่ด้วยกันตามลำพัง หรือไปไหนกันสองต่อสอง เพราะจะทำให้ฝ่ายหญิงเสียหายได้ น่าจะยังมีอิทธิพลต่อ

จิตใจ และความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาอยู่มาก จึงทำให้นักศึกษามีค่านิยมเรื่องการมีนัดแบบ กึ่งกลาง โดยยอมรับให้วัยรุ่นมีนัดกับเพื่อนต่างเพศได้ แต่เป็นไปในลักษณะที่ควรเป็นเพื่อ ป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะกับฝ่ายหญิง กล่าวคือ การมีนัดหมายกับเพื่อน ต่างเพศในระยะต้นควรนัดหมายกันเป็นกลุ่ม และฝ่ายหญิงควรปรึกษาและขออนุญาตผู้ใหญ่ ก่อนไปทุกครั้ง ถ้าหากเป็นสถานที่ไกลจนต้องพักแรมก็ไม่ควร ไปกันสองต่อสอง นอกจากนี้ ควรหลีกเลี่ยงสถานที่ที่นัดที่อาจมีการเร้าทางเพศได้ง่าย (เต็มสิริ บุญยสิงห์, 2525)

4.4.3 ในเรื่องการมีแฟนหรือคนรัก นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบ กึ่งกลาง โดยมีความเห็นและความเชื่อตรงกับข้อความต่อไปนี้

- วัยรุ่นที่มีแฟนหรือคู่รักในระหว่างเรียน ต้องระวังไม่ให้กระทบกับการเรียน
- การมีคู่รักหลาย ๆ คนในเวลาเดียวกัน มีทั้งข้อดีและข้อเสียแล้วแต่พิจารณา

ในเรื่องการมีแฟนหรือคู่รักในวัยเรียนนั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษากำลังอยู่ในวัยที่ มีวุฒิภาวะทางเพศ ซึ่งเป็นตัวเร่งให้เกิดความสนใจในเพศตรงข้าม รวมทั้งยังได้รับค่านิยมที่ถูก กำหนดโดยวัยรุ่นด้วยกัน ตลอดจนค่านิยมจากสื่อมวลชน และจากต่างชาติ ทำให้มองเห็นว่า “เดี๋ยวนี้วัยรุ่นใด ๆ ก็มีแฟนในวัยเรียนกันทั้งนั้น ไม่เห็นเสียหายอะไร” (วิทยา นาควัชระ, 2537) ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความรู้สึกที่ยอมรับการมีแฟนหรือคู่รักในระหว่างเรียน แต่อาจจะด้วย อิทธิพลของการอบรมสั่งสอนจากผู้ใหญ่ โดยเฉพาะพ่อแม่ ครูอาจารย์ ที่มักย้ำเตือนไปใน ทำนองว่า “อย่ารักในวัยเรียน ให้ตั้งใจเรียนหนังสือให้ดี จบแล้วค่อยมีแฟน” (สุกมล วิชาวิพล กุล, 2545) จึงทำให้นักศึกษามีความเห็นว่า ถ้าจะมีความรักในวัยเรียน ก็ต้องระวังไม่ให้เสีย การเรียน

ส่วนในเรื่องการมีคู่รักหลาย ๆ คนนั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มคิดถึงคู่ครอง จึงอาจมองว่าการมีแฟนหรือคู่รักหลายคนจะช่วยให้มี โอกาส คัดเลือกคนดีและเหมาะสมมากที่สุดมาเป็นคู่ครองได้ แต่ก็ตระหนักดีว่า สังคมไทยส่วนใหญ่ ไม่ยอมรับพฤติกรรมดังกล่าว โดยมองไปว่าเป็นการมั่วเซ็กซ์ หรือการ ลำส่อนทางเพศ และ แสดงถึงความใจง่าย ไม่รักษานวลสงวนตัวของผู้หญิง ซึ่งผู้ใดที่มีพฤติกรรมเช่นนี้มักถูกสังคม รังเกียจ คอยติฉินนินทาอย่างรุนแรง โดยเฉพาะกับฝ่ายหญิง ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความรู้สึก ว่า เรื่องนี้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย

4.4.4 ในเรื่องบทบาทและการวางตัวของชายหญิง นักศึกษา ส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง โดยมีความเห็นและความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- หญิงสามารถแสดงความรักหรือความพึงพอใจต่อฝ่ายชายอย่างเปิดเผยได้
- หญิงควรจะวางตัวเป็นกุลสตรีหรือไม่นั้น ให้พิจารณาตามความเหมาะสมกับสถานการณ์
 - ชายที่ไม่ถูกเนื้อต้องตัวหรือล่วงเกินเพื่อนหญิงทั้งที่มีโอกาสนั้นมองว่าเป็นสภาพบุรุษก็ได้ เป็นคนผิดปกติก็ได้
 - การที่วัยรุ่นนิยมไปเที่ยวรวมกลุ่มกันตามแหล่งบันเทิงเรีรรมย์ต่าง ๆ ที่เปิดบริการตอนกลางคืน ควรเลือกสถานที่และเพื่อนที่ไป
 - การที่หญิงแต่งตัวโชว์สัดส่วนหรือเนื้อหนังมังสาตามที่สาธารณะ เป็นการเหมาะสมหรือไม่ ขึ้นอยู่กับบุคคลที่แต่งและสถานที่ปรากฏตัว

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัยรุ่นในสังคมไทยปัจจุบันได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องเพศอย่างมาก ส่วนใหญ่จะรับผ่านมาทางสื่อรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ฝรั่ง อินเทอร์เน็ต วิกิตำสน์ แผ่นวีซีดี ตลอดจนนิตยสารและสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อบทบาทและการวางตัวของวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นจำนวนมากกล้าแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยตามแบบพฤติกรรมของชาวตะวันตก โดยไม่หวั่นต่อสายตาหรือคำวิจารณ์ใด ๆ เช่น การเดินจับมือถือแขนกันตามถนน การเล้าโลมจูบกอดกันตามสวนสาธารณะ การเปลี่ยนแปลงค่านิยมและทัศนคติในเรื่องเพศอย่างหนึ่งให้เห็น ได้ชัดเจนคือ การเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่สืบทอดกันมาช้านานในสังคมไทยว่า กุลสตรีจะต้องไม่ข้องแวะเรื่องเพศ ต้องไม่แสดงออกเรื่องเพศ ต้องรักนวลสงวนตัว ถึงจะรักผู้ชายมากเพียงใด ก็ต้องไม่เสนอหรือแสดงความรู้สึกออกมาให้ผู้ชายก่อน (สุปาจริย์ วิชัยโรจน์, 2529 อ้างถึงในจักรกฤษณ์ พิณญาพงษ์, 2544) มาเป็นค่านิยมแบบสมัยใหม่ตามตะวันตกที่หญิงชายสามารถแสดงออกทางเพศได้อย่างมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้แล้ววัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญ คือต้องการเข้ากลุ่มและเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม รวมทั้งชอบแสวงหาความสนุกสนาน จึงมักชอบออกเที่ยวเตร่กับเพื่อนฝูงตามแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานบันเทิงต่าง ๆ ประกอบกับเป็นวัยที่ชอบแสวงหาความแปลกใหม่ชนิดที่สัมผัสได้ด้วยสายตาทันที เพื่อความจำเจ และต้องการความตื่นเต้นสูง ผนวกกับมีพลังงานทางเพศสะสมไว้มาก จึงพร้อมที่จะแสดงออกทางด้านการแต่งกายแปลก ๆ ตามสมัยนิยม หรือแต่งกายให้ดึงดูดความสนใจเพศตรงข้ามด้วยแฟชั่นตะวันตกตามแบบกลุ่มศิลปินคารา หรือกลุ่มเพื่อนวัยรุ่น โดยไม่อายกัน กลับเห็นเป็นเรื่องโก้เก๋ (วิทยา นาควัชระ, 2537)

ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่นักศึกษาซึ่งเป็นวัยรุ่นในสังคมไทยปัจจุบัน เช่นเดียวกัน จะมีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องบทบาทและการวางตัวของหญิงชาย ไม่แตกต่าง จากวัยรุ่นกลุ่มอื่น ๆ จนเกินไป แต่อาจเนื่องจากนักศึกษาอยู่ต่างจังหวัดที่ห่างไกลจาก กรุงเทพมหานคร อีกทั้งยังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา ครูอาจารย์ และใกล้ชิดกับขนบธรรมเนียมประเพณีแต่เดิมของไทยค่อนข้างมาก ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับบทบาทและการวางตัวของชายหญิงในลักษณะก้ำกึ่งระหว่างแบบ สมัยนิยมและแบบประเพณีนิยม กล่าวคือ ยอมรับให้มีการแสดงพฤติกรรมเหล่านี้ออกมาตาม แบบวัฒนธรรมยุคใหม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการที่หญิงแสดงความพึงพอใจต่อฝ่ายชายก่อน การ วางตัวออกนอกกรอบของกุลสตรีไทย การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหญิงชาย การออกเที่ยวเตร่ เวลากลางคืน หรือการแต่งกายโชว์เนื้อหนังมังสาของหญิง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความ ยับยั้งชั่งใจพิจารณาถึงความเหมาะสม ความพอดีในการแสดงออกเพื่อมิให้ออกนอกกรอบแห่ง ขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทยมากจนเกินไป

4.4.5 ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมแบบกึ่งกลาง โดยมีความเห็นหรือความเชื่อที่ตรงกับข้อความต่อไปนี้

- การที่หญิงควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงานเป็นเรื่องค่อนข้างเห็นด้วย แต่ไม่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ
- การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อีกก่อนแต่งงาน ควรพิจารณาถึงความพร้อมที่จะ รับผิดชอบต่อผลที่จะตามมา
- การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนของวัยรุ่น เป็นเรื่องที่ทั้งคู่จะต้องไตร่ตรอง ใคร่ครวญให้ดีก่อน
- การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่ใช่คู่อีกของตนเองจะต้องพิจารณาผลที่จะตามมาให้ดี ก่อน
- การที่นักเรียน นักศึกษาหญิงขายบริการทางเพศ เป็นเรื่องที่พอรับได้ ถ้าเขามี ความจำเป็นจริง ๆ
- การที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับคู่ออนหลาย ๆ คนเป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับความต้องการ และความพึงพอใจของแต่ละบุคคล

การที่นักศึกษามีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและ ระหว่างเรียนนั้น อาจเป็นเพราะนักศึกษาตระหนักดีว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ละเมิด บรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศในสังคมไทยที่กำหนดไว้ว่า หญิงจะต้องรักษานวลสงวนตัว รักษา

ความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน และการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่เรียนเป็นการกระทำก่อนวัยอันสมควร เป็นการลักลอบได้เสียกันโดยที่ผู้ใหญ่ไม่ได้รับรู้ (โสพิณ หมูแก้ว, 2545) แต่ในขณะที่เดียวกันพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานกลับเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในสังคมกลุ่ม นักเรียน นักศึกษา กลุ่มศิลปิน ดารา นักร้อง ทำให้นักศึกษาได้พบเห็นตัวอย่างมากมาย จนรู้สึกเป็นเรื่องธรรมดา ประกอบกับแนวคิดในเรื่องของเสรีภาพทางเพศตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกที่ผ่านมาทางสื่อต่าง ๆ ก็น่าจะเข้ามามีอิทธิพลต่อจิตใจของนักศึกษาอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงเห็นว่าการศึกษาพรหมจรรย์ของผู้หญิงก่อนถึงวันแต่งงานไม่ใช่เรื่องสำคัญนัก แม้ว่าจะค่อนข้างเห็นด้วยก็ตาม และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็เป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ หากทั้งสองฝ่ายต่างพอใจและใคร่ครวญดีแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกฤตยา อาชวนิจกุล และคนอื่น ๆ (2538 อ้างถึงในดวงหทัย นุ่มนวน, 2546) ที่พบว่าวัยรุ่นชายหญิงต่างให้ความสำคัญกับเรื่องพรหมจรรย์ของผู้หญิงไทยในฐานะที่เป็นตัววัดคุณค่าน้อยลง แต่ไม่ใช่สิ่งที่หมดความสำคัญไปทีเดียว

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่น่าจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษายอมรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ แม้ว่าจะไม่เห็นด้วยอย่างเต็มที่ ก็คือ นักศึกษาอาจเหมือนกับวัยรุ่นโดยทั่วไปที่ชอบคิดว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว สามารถมีความรักแบบผู้ใหญ่ได้ อีกทั้งการมีเพศสัมพันธ์กับคูรัก หรือเพื่อนนักศึกษาด้วยกัน นอกจากจะช่วยให้ปลอดภัยจากการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะ โรคเอดส์แล้ว ยังช่วยให้มีโอกาเรียนรู้นิสัยใจคออันแท้จริงกันก่อนที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ไปถึงขั้นแต่งงานอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโสพิณ หมูแก้ว (2545) ที่พบว่า นักศึกษาที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนรักถือเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นการกระทำที่สมเหตุสมผล มีความชอบธรรมอยู่ในระดับหนึ่ง เพราะวัยของพวกเขาสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ และพวกเขาก็โตพอที่จะรับผิดชอบตัวเองได้แล้ว นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์อีกด้วย

ส่วนการที่นักศึกษามีค่านิยมแบบกึ่งกลางในเรื่องพฤติกรรมเปลี่ยนคู่นอนและการขายบริการทางเพศ อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมนี้มีอยู่ทั่วไปในสังคมไทย และกำลังเพิ่มขึ้นในสังคมวัยรุ่น จนนักศึกษาเกิดความเคยชินเห็นเป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้วัยของนักศึกษาเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ชอบทดลองสิ่งใหม่ ๆ เพื่อหนีความจำเจมีแรงขับเคลื่อนทางเพศสูง และมีความต้องการอิสรภาพที่รุนแรงมาก (วิทยา นาควัชระ, 2537) ตลอดจนเป็นวัยที่ซึมซับเอาวัฒนธรรมแบบ “อิสระทางเพศ” (free sex) ของต่างชาติที่หลั่งไหลผ่านสื่อแขนงต่าง ๆ เข้ามา

อย่างรวดเร็วได้โดยง่าย ทำให้นักศึกษามีแนวโน้มที่จะคล้อยตามพฤติกรรมการแสวงหาความสุขจากเพศสอย่างอิสระ โดยเห็นว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมส่วนบุคคลที่พึงกระทำได้ ถ้าผู้กระทำพึงพอใจ และพร้อมที่จะรับผลที่ตามมา หรือมีความจำเป็นต้องกระทำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของโสพิณ หมูแก้ว (2545) ที่พบว่า นักศึกษาชายที่มีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นนอกเหนือจากแฟนของตนเอง เห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความชอบธรรมของเขา เพราะเขายังไม่ได้ผูกพันตัวเองกับใคร แม้แต่แฟนที่เขาอยู่ด้วยก็ตาม

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาก็คงตระหนักดีเช่นเดียวกันว่า คนส่วนใหญ่ยังมองพฤติกรรม การเปลี่ยนคู่นอนเป็นพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ หรือการมั่วเซ็กซ์ ถือเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ ส่วนพฤติกรรมการขายบริการทางเพศนั้น คนส่วนใหญ่ก็มองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่ควรประพฤติ เพราะขัดต่อศีลธรรมอันดีงามของสังคมไทย และเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัย อีกทั้งยังเป็นการทำลายภาพพจน์ที่ดีของประเทศด้วย ด้วยเหตุนี้นักศึกษาจึงมีค่านิยมต่อพฤติกรรม การเปลี่ยนคู่นอน และการขายบริการทางเพศแบบกึ่งกลางระหว่างแบบสมัยนิยมและแบบประเพณีนิยม กล่าวคือ ยอมรับได้ แต่ไม่ได้เห็นดีเห็นงามว่าเป็นสิ่งที่สมควรกระทำได้อย่างเสรี โดยปราศจากความยับยั้งชั่งใจ

จากผลการวิจัยและการอภิปรายผลที่กล่าวไปแล้ว สรุปได้ว่า การที่นักศึกษาส่วนใหญ่ มีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกซึ่งเป็นค่านิยมที่ดีงาม สอดคล้องกับบรรทัดฐานของสังคมไทย แต่ขณะเดียวกันก็มีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ซึ่งเป็นค่านิยมแบบสมัยใหม่ตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาจำนวนมากมาจากครอบครัวในท้องถิ่นชนบทที่ยึดมั่นอยู่ในกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของไทย และถึงแม้จะเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ แต่ความใกล้ชิดผูกพันกับครอบครัวยัง มันคงอยู่มาก ครอบครัวจึงมีบทบาทสำคัญในการ อบรมสั่งสอน ตลอดจนสอดแทรกทัศนคติ แนวคิด และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศตามบรรทัดฐานของสังคมให้กับนักศึกษา ประกอบกับตัวนักศึกษาเองมีการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ผ่านพ้นช่วงวัยรุ่นตอนต้นมาแล้ว ก็น่าจะมีสติปัญญาและวิจารณญาณสูงพอที่จะใคร่ครองได้ว่าค่านิยมและพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศใดที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่มีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก

อย่างไรก็ตามนักศึกษากำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองเรื่องเพศ แล้วยังมีวิถีชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมปัจจุบันเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป พร้อมกับ

ต้องเผชิญกับสื่อต่าง ๆ ในสังคมมากมายอยู่ตลอดเวลา ทั้งสื่อบุคคล โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนและสื่อประเภทอื่น ๆ ซึ่งล้วนมีอิทธิพล อย่างสูงในการถ่ายทอดและปลูกฝังความรู้เรื่องเพศ รวมทั้งแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศแบบสมัยใหม่ตามแนวทางชาติตะวันตก คั้งนั้นด้วยธรรมชาติแห่งวัยและอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ จึงทำให้นักศึกษามีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม ขณะที่มิทศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกไปพร้อมกันด้วย

5. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบรวม

จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่า ลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05, .05 และ .001 ตามลำดับ ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของมารดา สภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 การที่ภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่นักศึกษาหญิงมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชายนั้น น่าจะเป็นเพราะหญิงและชายในสังคมไทยได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งนี้สังคมไทยมักจะตีกรอบความคิดและการกระทำของผู้หญิงภายใต้กรอบแห่งวัฒนธรรมและค่านิยมที่กำหนดให้ หญิงต้องสงวนท่าทีต่อเพศตรงข้าม และไม่พึงแสดงออกถึงความคิด ความรู้สึกและการกระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในขณะที่ปล่อยให้ฝ่ายชายมีเสรีภาพในการแสดงออกมาได้โดยไม่ถือเป็นสิ่งผิดปกติแต่อย่างใด นอกจากนี้แล้วตามธรรมชาติของเพศหญิงจะเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อนทางด้านความคิดมากกว่าเพศชาย ทำให้ผู้หญิงสามารถแยกแยะความคิดในเรื่องเพศได้ถูกต้องเหมาะสมกว่าเพศชาย จึงส่งผลให้นักศึกษาหญิงมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของซูลีพร อินทรไพบุลย์ (2536) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกดีกว่าเพศชาย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสร้อยวลัย สุขดา (2543) ที่พบเช่นเดียวกันว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวกดีกว่าเพศชาย

5.2 การที่ภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนานั้น น่าจะเป็นเพราะผู้นับถือศาสนา

ทั้งสองมีความเคร่งครัดในการยึดถือปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ถึงแม้ว่าหลักคำสอนในพุทธศาสนาและศาสนาอิสลามจะมีเป้าหมายเดียวกัน คือ มุ่งให้ศาสนิกชนปฏิบัติ ตั้งอยู่ในศีลธรรมจรรยา แต่ในแง่ของการดำเนินชีวิตนั้น ศาสนาอิสลามเป็นธรรมเนียมแห่งชีวิต โดยเป็นทั้งศาสนา กฎหมาย แนวปฏิบัติสำหรับการดำเนินชีวิต รวมทั้งวัฒนธรรม พร้อมทั้งเน้นการปลูกฝังความเชื่อ ความศรัทธาให้กับศาสนิกชนในศาสนา จนยากที่จะเปลี่ยนแปลง ดังที่เกษม รังสิโยกฤษฏ์ (2519) ได้กล่าวไว้ว่า “บทบัญญัติทางศาสนาอิสลามเปรียบเสมือนกฎหมายควบคุมความประพฤติ ตลอดจนกิจวัตรในการดำเนินชีวิตอย่างเคร่งครัด ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชาวมุสลิมส่วนใหญ่มีรากฐานมาจากความเชื่อมั่นและหลักปฏิบัติในศาสนาอิสลาม สิ่งดังกล่าวทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาวมุสลิมยากที่จะเปลี่ยนแปลงหรือไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้”

ด้วยเหตุนี้บทบัญญัติด้านต่าง ๆ ในศาสนาอิสลามจึงมีอิทธิพลต่อเจตคติ และค่านิยมของศาสนิกชนในศาสนาอิสลามเป็นอย่างมาก รวมทั้งบัญญัติที่ว่าด้วยการประพฤติปฏิบัติของชายหญิง ซึ่งประกอบไปด้วยบทบาทหน้าที่ของชายหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถูกต้องตามหลักศาสนา การสมรส การคุมกำเนิด เป็นต้น สำหรับหลักคำสอนในพุทธศาสนานั้นจะเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือ ไม่มีการบังคับปฏิบัติ จึงทำให้พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไปไม่เคร่งครัดในการปฏิบัติตามหลักคำสอนมากนัก ยิ่งกว่านั้นพุทธศาสนิกชนซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่จำนวนมากยังพากันนำเอาแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ ตามแบบอย่างวัฒนธรรมและค่านิยมของชาวตะวันตกมายึดถือปฏิบัติกันอย่างกว้างขวางอีกด้วย จากแนวทางการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันนี้ ทำให้นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวก หรือยึดมั่นในกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรเพ็ญ สุวรรณธาดา (2539) ที่พบว่า นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาและนักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่แตกต่างกัน

5.3 การที่ภูมิหลังด้านอาชีพหลักของบิดามีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้างมีโอกาที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ และค้าขายนั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาจำนวนมากมาจากครอบครัวในชนบทที่มักจะมีบิดาเป็นหัวหน้าหรือผู้นำครอบครัว และอาชีพหลักของครอบครัวโดยทั่วไป ก็คือ เกษตรกรรม หรือรับจ้าง ซึ่งลักษณะครอบครัวเช่นนี้ส่วนมากจะยังคงยึดถือวิถีการดำเนิน

ชีวิตตามขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทย และมีความผูกพันกันอย่างแนบแน่นระหว่างสมาชิกในครอบครัว ดังนั้นการที่บุตรในวัยรุ่นของครอบครัวออกไปใช้ชีวิตนักรักษาอยู่ห่างไกลจากบิดามารดาและคนทางบ้าน ย่อมทำให้บิดาซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวเกิดความวิตกกังวลในสวัสดิภาพ และการประพฤติปฏิบัติตนของบุตรในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่มักเกิดเป็นปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นทั้งหลาย แล้วคอยอบรมสั่งสอนตักเตือนเพื่อมิให้ประพฤติออกนอกกรอบจารีตประเพณี จึงทำให้นักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างมีค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่า ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยหลาย ๆ เรื่อง เช่น ผลการวิจัยของ ปรีชา อินทรระกูล (2523) ที่พบว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน และผลการวิจัยของพรเพ็ญ สุวรรณธาดา (2539) ที่พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพหลักต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

5.4 การที่ภูมิหลังด้านสภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักแยกชายหญิงมีโอกาสที่จะมี ค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่มีสภาพการอาศัยอยู่ในลักษณะอื่นนั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาที่อาศัยอยู่ในหอพักแยกชายหญิงส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่อยู่หอพักภายในสถาบันราชภัฏ ซึ่งทุกหอพักจะมีอาจารย์ประจำทำหน้าที่ควบคุมดูแลเสมือนผู้ปกครอง ภายในหอพักเองก็มักถูกระเบียบวางไว้ให้นักศึกษาทุกคนต้องปฏิบัติตาม เช่น การเข้าออกหอพักตามเวลาที่กำหนด การไม่นำบุคคลภายนอกเข้าไปพักแรม หากผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกลงโทษตามความผิด นอกจากนั้นบรรยากาศของหอพักยังมีลักษณะที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ดังจะเห็นได้ว่านักศึกษาที่อยู่ร่วมหอพักเดียวกันมักชอบนั่งทำการบ้าน ทำรายงาน หรือท่องอ่านตำราเรียนด้วยกัน อีกทั้งยังมีการช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ เช่น การช่วยติวบทเรียน หรืออธิบายวิชาความรู้ให้แก่กัน ดังนั้นนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักของสถาบันราชภัฏส่วนใหญ่จะมีคุณลักษณะที่แตกต่างจากนักศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยแบบอื่น ๆ ซึ่งได้แก่นักศึกษาที่อยู่บ้านเช่ากับเพื่อน ๆ อยู่หอพักเอกชน หรืออยู่บ้านกับบิดามารดาที่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ กล่าวคือ จะเป็นเด็กที่สนใจการเรียน มีระเบียบวินัยและมีความประพฤติเรียบร้อย ผิดจากนักศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยแบบอื่น ๆ เหล่านี้ ที่มักใช้ชีวิตอย่างอิสระตามใจชอบ ชอบการเที่ยวเตร่ รักสนุก รวมทั้งการมีพฤติกรรมทางเพศแบบเสรี ทั้งนี้ น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ให้นักศึกษาที่อยู่หอพักแยกชายหญิงมีทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่มีลักษณะการพักอาศัยแบบอื่น ๆ

5.5 การที่ภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของมารดา สภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทิศทางการนิยามเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มีลักษณะภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และครอบครัวที่คล้ายคลึงกันมาก กล่าวคือ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มีระดับการศึกษาและสติปัญญาใกล้เคียงกัน แล้วยังศึกษาอยู่ในสถาบันราชภัฏ 3 แห่งที่ต่างก็อยู่ในเขตภูมิภาคภาคใต้ ซึ่งมีการจัดระบบระเบียบการบริหารและโครงสร้างหลักสูตรเช่นเดียวกัน แม้แต่คุณลักษณะและคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน สิ่งแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ สื่อวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่นำมาใช้ภายในสถาบันก็อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ส่วนภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเกษตรกรรมที่มีวิถีการดำเนินชีวิตตามขนบธรรมเนียมประเพณีแบบสังคมท้องถิ่นชนบทเหมือนกัน และมีภาวะแวดล้อมตลอดจนฐานะความเป็นอยู่ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและครอบครัว ยกเว้นอาชีพหลักของบิดาไม่มีอิทธิพลสูงพอที่จะทำให้ทิศทางการนิยามเรื่องเพศของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้หากพิจารณาถึงปัจจัยด้านการสอนเพศศึกษาตามหลักสูตรและในครอบครัวที่อาจจะส่งผลให้นักศึกษามีทิศทางการนิยามเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ยากที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากการสอนเพศศึกษาของครูอาจารย์ที่เป็นไปตามหลักสูตรนั้น ส่วนมากจะไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ขอบเน้นแต่เรื่องทางด้านชีววิทยา ซึ่งเป็นเรื่องกายภาพเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีทัศนคติที่ปลูกฝังกันมาว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำมาสอนหรือพูดถึงกัน จึงทำให้ครูอาจารย์เกิดความกระตือรือร้นที่จะเจาะลึกรายละเอียดเรื่องเพศในด้านอื่น ๆ

ส่วนการสอนเพศศึกษาในครอบครัวนั้นน่าจะมีย่อยมากหรือไม่มีเลย อาจเกิดจากบิดามารดาไม่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาเพียงพอ หรือมีทัศนคติในเรื่องเพศผิด ๆ จึงไม่สามารถให้ความรู้เรื่องเพศแก่ลูกได้ บางทีก็อาจมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาแต่รู้สึกลำบากใจ เพราะไม่รู้วิธีการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ลูกได้ ยิ่งครอบครัวของนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นครอบครัวชนบทด้วยแล้ว ก็ยังไม่นิยมคุยเรื่องเพศ เพราะไม่เพียงแต่ไม่มีความรู้เพียงพอเท่านั้น ยังเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องไม่สมควรนำมาพูดถึงกันด้วย เมื่อมีความจำเป็นต้องพูดเรื่องเพศกับลูกหลานในครอบครัว ก็มักเป็นการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการวางตัวต่อเพศตรงข้าม และการเลือกคบเพื่อนต่างเพศ แต่มิใช่เป็นไปในลักษณะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้วัยรุ่นต้องไปแสวงหาความรู้เรื่องเพศเพื่อสนองความอยากรู้ของตนเองจากแหล่งอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนในโรงเรียนและครอบครัว ได้แก่ สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งสื่อบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเพื่อนที่จัดเป็นสื่อบุคคลที่กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่เลือกพูดคุยปรึกษาหารือในเรื่องเพศมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จริญญา นิลแพทย์ (2541) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นจะไม่พูดคุยเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์กับพ่อแม่ และญาติเลย แต่จะเลือกพูดคุยและปรึกษากับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพพร พานิชกุล (อ้างถึงในดวงหทัย นุ่มนวน, 2546) ที่ว่า นักเรียนชายได้รับความรู้เรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด และต้องการปรึกษาเรื่องเพศกับเพื่อนสนิทมากกว่าพ่อแม่

6. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทัศนคติค่านิยม

เรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทัศนคติค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้านสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคมวิทยาดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทัศนคติค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่นักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชายนั้นอาจเป็นเพราะเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กจำนวนมากจะเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ แล้วมักไปหาความรู้ หาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งตามธรรมชาติของหญิงจะชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้มากกว่าชาย ยิ่งอวัยวะสืบพันธุ์ของตนมีสภาพสลับซับซ้อนยิ่งกว่าของผู้ชาย เพราะส่วนใหญ่ตั้งอยู่ภายใน ผิดกับอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ภายนอกร่างกาย (สุชาติ และวรรณิโสสมประยูร, 2531) ก็ยิ่งกระตุ้นให้หญิงสนใจศึกษาหาความรู้ในเรื่องเหล่านี้มากขึ้น นอกจากนี้แล้วหญิงยังต้องเผชิญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของตนมากกว่าผู้ชายอีกด้วย เช่น

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้วัยรุ่นต้องไปแสวงหาความรู้เรื่องเพศเพื่อสนองความอยากรู้ของตนเองจากแหล่งอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนในโรงเรียนและครอบครัว ได้แก่ สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งสื่อบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเพื่อนที่จัดเป็นสื่อบุคคลที่กลุ่มวัยรุ่นส่วนใหญ่เลือกพูดคุย ปรึกษาหารือในเรื่องเพศมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จริญญา นิลแพทย์ (2541) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นจะไม่พูดคุยเรื่องความรักและเพศสัมพันธ์กับพ่อแม่ และญาติเลย แต่จะเลือกพูดคุยและปรึกษากับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนพพร พานิชกุล (อ้างถึงในดวงหทัย นุ่มนวน, 2546) ที่ว่า นักเรียนชายได้รับความรู้เรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด และต้องการปรึกษาเรื่องเพศกับเพื่อนสนิทมากกว่าพ่อแม่

6. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทัศนคติค่านิยม

เรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทัศนคติค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้านสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคมวิทยาดังรายละเอียดต่อไปนี้

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทัศนคติค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่นักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชายนั้นอาจเป็นเพราะเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเด็กจำนวนมากจะเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอวัยวะเพศและระบบสืบพันธุ์ แล้วมักไปหาความรู้ หาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งตามธรรมชาติของหญิงจะชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้มากกว่าชาย ยิ่งอวัยวะสืบพันธุ์ของตนมีความสลับซับซ้อนยิ่งกว่าของผู้ชาย เพราะส่วนใหญ่ตั้งอยู่ภายใน ผิดกับอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ภายนอกร่างกาย (สุชาติ และวรรณิโสสมประยูร, 2531) ก็ยิ่งกระตุ้นให้หญิงสนใจศึกษาหาความรู้ในเรื่องเหล่านี้มากขึ้น นอกจากนี้แล้วหญิงยังต้องเผชิญกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของตนมากกว่าผู้ชายอีกด้วย เช่น

6.1.1 การมีประจำเดือน การมีระดูขาว การมีเยื่อเมือกต่าง ๆ ออกมาจากช่องคลอด การอักเสบของช่องคลอดที่อาจเกิดขึ้น ได้เสมอ และการตั้งครรภ์บริเวณหน้าอกในบางช่วงเวลา เป็นต้น สิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุสร้างแรงจูงใจให้หญิงเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อทำความเข้าใจและนำมาใช้แก้ปัญหาให้กับตัวเอง

6.1.2 ครอบครัวยุคใหม่บุตรสาวอยู่ในวัยรุ่น มารดามักจะคอยดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศของร่างกายแก่บุตรสาว ทำให้วัยรุ่นหญิงมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องนี้จากมารดา

6.1.3 วัยรุ่นหญิงที่มีแฟนหรือคนรักแล้วพัฒนาไปถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์กัน ก็จำเป็นต้องศึกษาหาวิธีการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยยิ่งกว่าฝ่ายชาย เพราะหากเกิดความพลาดพลั้งขึ้นมาฝ่ายหญิงย่อมจะได้รับความเสียหายอันจะส่งผลกระทบต่อมามากกว่าทั้งหมดที่กล่าวไปแล้วนั้นน่าจะส่งผลให้นักศึกษาหญิงมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศด้านชีววิทยาคว่านักศึกษาชาย จนเกิดค่านิยมไปในทิศทางเชิงบวกมากกว่า

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศและศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับนั้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.2.1 การที่ภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่นักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชายนั้นน่าจะเป็นเพราะอวัยวะเพศของหญิงมีความสลับซับซ้อนยิ่งกว่าอวัยวะเพศชาย โดยมีรอยขน รอยจิบ มีส่วนนูน ส่วนเว้า อยู่หลายแห่ง จึงย่อมจะมีสิ่งสกปรกต่าง ๆ จากเหงื่อ น้ำมันธรรมชาติ ปัสสาวะ ประจำเดือน ระดูขาว รวมทั้งฝุ่นละอองต่าง ๆ มาเกาะติดได้ง่าย ทำให้จำเป็นต้องเอาใจใส่ในเรื่องการทำความสะอาดเป็นพิเศษ (เสนอ อินทรสุขศรี, 2525) ประกอบกับธรรมชาติของเพศหญิงเป็นเพศที่รักสวยรักงามหมั่นดูแลเอาใจใส่ร่างกายของตนยิ่งกว่าเพศชาย ดังนั้นการรักษาความสะอาดร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรักษาสุขอนามัยของอวัยวะเพศ จึงถือได้ว่าเป็นปกตินิสัยของเพศหญิงและน่าจะมีผลทำให้ทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาของนักศึกษาหญิงไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย

6.2.2 การที่ภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมี

โอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา นั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาที่เป็นมุสลิมได้ศึกษาเล่าเรียนในสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา ทำให้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการดูแลสุขภาพอนามัยทางเพศของตนเอง และวิธีการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะโรคเอดส์ จากครูอาจารย์ จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่นเดียวกับนักศึกษาที่เป็นชาวพุทธ แต่ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ นักศึกษามุสลิมจะต้องยึดถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณในเรื่องการรักษาความสะอาดร่างกายอย่างเคร่งครัด จนถือเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เนื่องจากศาสนาอิสลามได้กำหนดให้การรักษาความสะอาดร่างกายเป็นเงื่อนไขสำคัญยิ่งสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจที่จำเป็น เช่น การทำละหมาด การทำพิธีฮัจญ์ การอ่านคัมภีร์อัลกุรอาน การประกอบพิธีทางศาสนาในมัสยิด อีกทั้งยังได้กำหนดข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดร่างกายไว้มากมายหลายประการ รวมทั้งการรักษาสุขอนามัยของอวัยวะเพศด้วย (บรรจง บินกาชัน, 2541) นอกจากนี้อิสลามยังมีบทบัญญัติที่เคร่งครัดเกี่ยวกับข้อห้ามการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทุกรูปแบบ (คุรซิด อะหมัด อ้างถึงในพิเชษฐ กาลามเกษตร์, 2534) จากการศึกษามุสลิมมีพื้นความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการรักษาสุขอนามัยทางเพศ และการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ จากครูอาจารย์ และแหล่งความรู้ต่าง ๆ รวมไปถึงการยึดถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณในเรื่องการรักษาความสะอาดร่างกายและอวัยวะเพศที่กำหนดไว้หลักคำสอนของศาสนาอย่างเคร่งครัด ตลอดจนการไม่กล้าฝ่าฝืนข้อห้ามการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสทุกรูปแบบตามบทบัญญัติของศาสนาเพราะกลัวบาป น่าจะส่งผลให้นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา

6.3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านศาสนาและลักษณะชีวิตครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับนั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.3.1 การที่ภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น น่าจะเป็นเพราะผู้นับถือศาสนาอิสลามมีพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ครบถ้วน ถือได้ว่าเป็นธรรมนูญแห่งชีวิตของมุสลิมทุกคน ซึ่งหลักคำสอนในศาสนาอิสลามได้

ครอบคลุมกิจกรรมทุกด้านของชีวิตมนุษย์ แม้แต่เรื่องเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศ และมารยาททางสังคม ทั้งนี้เพราะอิสลามไม่ได้แยกชีวิตออกเป็นทางโลกและทางธรรม แต่รวมชีวิตไว้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (คุรซิดอะหมัด อ้างถึงใน พิเชษฐ กาลามเกศตร์, 2524) ดังนั้นบทบัญญัติและคำสอนในศาสนาอิสลามจึงเปรียบเสมือนกฎหมายที่ควบคุมความประพฤติ ตลอดจนกิจวัตรต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของศาสนิกชนอย่างเคร่งครัด และหยั่งลึกจนกลายเป็นรากฐานแห่งขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมของชาวมุสลิมส่วนใหญ่ที่ยากจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ (เกษม รังสีโยกฤษฎ์, 2519) ต่างจากผู้นับถือพุทธศาสนาที่มีความเคร่งครัดและยึดมั่นในหลักคำสอนของศาสนาไม่มากนัก แล้วมักแยกวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียกว่า “เรื่องทางโลก” ออกเป็นคนละส่วนกันกับการปฏิบัติธรรมหรือการปฏิบัติศาสนกิจที่เรียกว่า “เรื่องทางธรรม” ประกอบกับในพุทธศาสนามีหลักธรรม “มัชฌิมาปฏิปทา” ซึ่งแปลว่า “ทางสายกลางเป็นสิ่งสูงสุด” สำหรับดำเนินชีวิตไปอย่างกลาง ๆ หรือให้ “เกิดความพอดี” แก่ฐานะความเป็นอยู่ของตนและตามกฎเกณฑ์แห่งความพอใจ ความเหมาะสมของแต่ละบุคคล (พุทธทาสภิกขุ, 2516) ด้วยเหตุนี้ความเชื่อหรือค่านิยมของผู้นับถือพุทธศาสนาจึงง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทั้งหลาย ต่างจากผู้นับถือศาสนาอิสลามที่ยังคงยึดมั่นอยู่กับความเชื่อและหลักปฏิบัติในศาสนา ซึ่งน่าจะเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาของนักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาเป็น ไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม

6.3.2 การที่ภูมิหลังด้านลักษณะชีวิตครอบครัวมีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมี โอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา ไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง ซึ่งผลการวิเคราะห์นี้ขัดแย้งกับรายงานการวิจัยของ เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ (2544) ที่กล่าวว่า สถาบันครอบครัวมีอิทธิพลสูงต่อนักศึกษา เนื่องจากครอบครัวหรือบ้านเป็นสถาบันแรกและดีที่สุดในสังคมเป็นอันดับแรก และมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่บุคคล นักศึกษาที่ขาดความรัก ความอบอุ่นกับบรรยากาศภายในบ้าน ขาดผู้ชี้แนะ ขาดที่ปรึกษา จะมีค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ การที่ผลการวิเคราะห์ออกมาตรงกันข้ามนั้นอาจเป็นเพราะสภาพชีวิตครอบครัวที่ปราศจากความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ทำให้นักศึกษาบังเกิดความเบื่อหน่ายความไม่สงบสุขในครอบครัว แล้วปรารถนาแสวงหาสภาพชีวิตใหม่ที่สุขขึ้น ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการมีแนวคิด ทศนคติต่อเรื่อง ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต รวมทั้งเรื่องเพศซึ่งสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชีวิตมากที่สุดไปในทางบวก เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่

สร้างชีวิตที่ดีมีความสุขให้กับตนเอง อีกประการหนึ่งนั้น นักศึกษาที่ขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว เมื่อเข้ามาศึกษาในสถาบันราชภัฏ มักจะยึดครูอาจารย์ที่ตนรักใคร่ศรัทธาเป็นที่พึ่งทางใจทดแทนครอบครัว ทำให้มีโอกาสดำเนินการถ่ายทอดแนวคิดที่ดีงาม ได้รับการปลูกฝังเจตคติและค่านิยมทางบวกต่อเรื่องต่าง ๆ ของชีวิต รวมทั้งเรื่องเพศจาก ครูอาจารย์เหล่านั้น นอกจากนี้ นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมักจะหาโอกาสหลีกเลี่ยงไปจากครอบครัวหรือสร้างโลกสงบสุขส่วนตัวขึ้นมา ทำให้มีโอกาสดำเนินการศึกษารเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตรวมทั้งเรื่องเพศจากสังคมภายนอกครอบครัว และจากสื่อต่าง ๆ มากกว่า นักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง และด้วยเหตุที่นักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งผ่านการปรับตัวในเรื่องเพศมานานพอสมควร ผนวกกับได้รับการศึกษาสูงถึงขั้นอุดมศึกษา ก็น่าจะทำให้นักศึกษามีวุฒิภาวะทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา สูงพอที่จะเข้าใจในเรื่อง ต่าง ๆ เกี่ยวกับชีวิตของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเพศมากพอสมควร แล้วมีวิจารณญาณที่จะเลือกปฏิบัติตามแนวทางที่ดีงามให้กับตนเองได้ ยิ่งนักศึกษามีแรงผลักดันอยู่ในใจในอันที่จะสร้างชีวิตของตนให้ดีกว่าชีวิตครอบครัวที่กำลังเผชิญอยู่ด้วยแล้ว ก็ยิ่งเพิ่มจิตสำนึกในการเลือกคิดเลือกปฏิบัติในแนวทางที่ดีงามมากยิ่งขึ้น ทั้งหมดที่กล่าวไปแล้วนั้นน่าจะเป็นเหตุผล เพียงพอที่จะอธิบายได้ถึงสาเหตุที่นักศึกษาซึ่งครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งกลับมีค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง

6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่า ลักษณะภูมิหลังด้านเพศและศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับนั้น สามารถอธิบายได้ดังนี้

6.4.1 การที่ภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับทิศทางค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่นักศึกษาหญิงมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชายนั้นน่าจะเป็นเพราะสังคมไทยเปิดโอกาสหรือมีค่านิยมเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายสามารถมีอิสระในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์และความบันเทิงทางเพศได้ โดยถือเป็นสิ่งปกติ ไม่ใช่เรื่องน่าเสื่อมเสียหรือน่าละอาย แต่ฝ่ายหญิงกลับถูกปลูกฝังความเชื่อว่า เพศหญิงควรมีพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศอย่างเหมาะสม และไม่สมควรที่จะแสดงกิริยาที่สนใจหรือพึงพอใจต่อเพศตรงข้ามจนเกินความเหมาะสม นอกจากนี้สังคมไทยยังคาดหวังให้หญิงรักษานวลสงวนตัว ไม่ยินยอมให้ชายจับมือถือ

แขน กอดจูบ และไม่ปล่อยตัวมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน แต่เพศชายสามารถมีประสบการณ์ทางเพศเหล่านี้ได้ โดยไม่เป็นเรื่องเสียหาย จากกรอบแห่งวัฒนธรรมและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศที่สังคมไทยกำหนดไว้แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงดังกล่าว จึงน่าเป็นเหตุให้นักศึกษาหญิงมีค่านิยมเรื่องเพศด้าน สังคมวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาชาย

6.4.2 การที่ภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา อาจเป็นเพราะเหตุผลที่กล่าวไปแล้วข้างต้นในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม กล่าวคือ ศาสนาอิสลามมีบทบัญญัติที่ควบคุมวิถีชีวิตของศาสนิกชนอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ได้มีบทบัญญัติที่ระบุห้ามกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกสมรสทุกรูปแบบ แต่ส่งเสริมให้ชายหญิงแต่งงานกันเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ ซึ่งต้องดำเนินไปพร้อมกับความรับผิดชอบ (คุรุจิต อดัมมัต อ่างถึงในพิเชษฐ กาลามเกศตร์, 2524) การฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวถือเป็นบาปอย่างรุนแรง จึงมีผลต่อการควบคุมพฤติกรรมทางเพศของมุสลิมเป็นอย่างมาก ส่วนในหลักคำสอนของพุทธศาสนาโดยเฉพาะศีลข้อ 5 ก็มีข้อห้ามการละเมิดหรือการกระทำผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศเช่นเดียวกัน แต่ความเคร่งครัด และการยึดมั่นในหลักคำสอนของพุทธศาสนิกชนมีไม่มากนัก แล้วมักจะแยกเรื่องทางศาสนาหรือเรื่องทางธรรมออกจากวิถีการดำเนินชีวิตหรือเรื่องทางโลกอีกด้วย ทำให้มีโอกาสอย่างสูงในการได้รับอิทธิพลด้านแนวคิดและพฤติกรรมทางเพศตามแบบวัฒนธรรมตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังสร้างค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศตาม วัฒนธรรมตะวันตกกันอย่างกว้างขวาง โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม หรือความ สอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของสังคมไทย ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีทิศทางการค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาไปทางเชิงบวกมากกว่า นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรเพ็ญ สุวรรณธาดา (2539) ที่พบว่า นักเรียนที่นับถือพุทธศาสนาและศาสนาอิสลามมีเจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน

7. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยม

เรื่องเพศในองค์ประกอบรวม

จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา อาชีพหลักของมารดา สภาพชีวิตครอบครัว มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .001, .05, .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

7.1 การที่ภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น น่าจะเป็นเพราะเหตุผลดังที่กล่าวไปแล้วว่า หลักคำสอนในพุทธศาสนาไม่ได้บังคับการปฏิบัติ จึงทำให้พุทธศาสนิกชนไม่เคร่งครัดต่อการปฏิบัติตามหลักคำสอนในศาสนามากนัก นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้เรื่องเพศผ่านสื่อต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดแนวความคิดและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศตามแบบวิถีชีวิตของชาวตะวันตกอย่างต่อเนื่อง แล้วนิยามที่จะยึดถือปฏิบัติตามกันอย่างกว้างขวาง ต่างจากศาสนิกชนในศาสนาอิสลามที่ถึงแม้จะมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องเพศตามวิถีชีวิตชาวตะวันตกผ่านสื่อต่าง ๆ เช่นเดียวกัน แต่ก็ยังคงยึดมั่นในบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามด้วยความเชื่อและความศรัทธาอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้บทบัญญัติในศาสนาอิสลามได้ระบุดังการประพฤติปฏิบัติของชายหญิง บทบาทหน้าที่ของชายหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถูกต้องตามหลักศาสนาไว้ชัดเจน รวมทั้งระบุนิยามห้ามกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ผู้ใดก็ตามฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวก็จะถือเป็นบาปในทางศาสนาอย่างรุนแรง (พรเพ็ญ สุวรรณธาดา, 2539) ดังนั้นจึงน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีค่านิยมเรื่องเพศเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม

7.2 การที่ภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา และสถาบันราชภัฏยะลานั้น น่าจะเป็นเพราะสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชตั้งอยู่ในจังหวัดที่มีพื้นที่ใหญ่โตกว้างขวางเป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้ ทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถเดินทางไปกลับระหว่างบ้านกับสถาบันในขณะที่เรียนได้ จำเป็นต้องพักอาศัยอยู่ตามหอพักหรือบ้านเช่าร่วมกับเพื่อน ๆ ที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นเหมือนกัน จึงมีโอกาสได้เรียนรู้เรื่องเพศทั้งด้านแนวคิดและพฤติกรรมต่าง ๆ จากสื่อทางสังคมต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการสร้างแรงจูงใจให้คล้อยตามได้ง่าย สำหรับสถาบันราชภัฏสงขลานั้น ถึงแม้จะ

ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลาที่มีเมืองหาดใหญ่เป็นศูนย์กลางการค้า การท่องเที่ยว และแหล่งบันเทิง เริงรมย์ที่สำคัญของภาคใต้ แต่นักศึกษาส่วนมากไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ในเขตเมืองหาดใหญ่ เพราะนอกจากจะไม่ใช่ชาวเมืองหาดใหญ่แล้ว สถานที่ตั้งของสถาบันก็ไม่ได้อยู่ในเขตเมืองหาดใหญ่ อีกด้วย ชีวิตของนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในเมืองสงขลาอันเป็นที่ตั้งของสถาบัน ซึ่งมีลักษณะ เป็นเมืองปิดที่วิถีชีวิตของชาวเมืองเปลี่ยนแปลงค่อนข้างช้า นอกจากนี้อำเภอต่าง ๆ ในจังหวัด สงขลายังอยู่ห่างไกลกันไม่มากนัก มีเส้นทางคมนาคมที่ค่อนข้างสะดวกสบาย นักศึกษา จำนวนมากจึงสามารถเดินทางไปกลับระหว่างบ้านและสถาบันในขณะที่เรียนได้ แล้วยังคง ได้รับอิทธิพลทางด้านแนวความคิดและการประพุดิตินในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเพศตาม กรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีและจารีตของท้องถิ่นจากการอบรมสั่งสอนของบิดามารดา อยู่มาก ส่วนสถาบันราชภัฏยะลานั้น เป็นสถาบันที่ตั้งอยู่ในเมืองของจังหวัดเล็ก ๆ ชายแดน ภาคใต้ ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามและประพุดิตินตามบทบัญญัติแห่งศาสนาโดย เครื่องครัดด้วยความเชื่อถือและศรัทธาอย่างสูง แม้แต่นักศึกษาของสถาบันเองส่วนใหญ่ก็เป็น มุสลิมที่ยึดถือหลักคำสอนตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอย่างเคร่งครัดเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นไปได้ ยากมากที่จะเปิดรับแนวความคิด ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศแบบสมัยใหม่ตามอย่าง วัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งผิดต่างไปจากประเพณี วัฒนธรรมตามแนวทางศาสนาของตน ที่กล่าว ไปทั้งหมดนี้น่าจะเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชมีรูปแบบค่านิยม เรื่องเพศเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลาและสถาบันราชภัฏยะลา

7.3 การที่ภูมิหลังด้านสาขาวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยม เรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีโอกาสที่ จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ คือ สาขาการศึกษา สาขา ศิลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ นั้น น่าจะเป็นเพราะเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการ สอนในสาขาวิชาบริหารธุรกิจมุ่งเน้นให้นักศึกษาในสาขาวิชาก้าวให้ทันต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลกธุรกิจ อันเป็นโลกแห่งการบริโภคตามแบบสังคมซีกโลกตะวันตกที่กำลังเป็นผู้นำวิถี ชีวิตของชาวโลกในยุคโลกาภิวัตน์นี้ ซึ่งธรรมชาติของเนื้อหาวิชาดังกล่าวมีอิทธิพลอย่างยิ่งใน การปลูกเร้าให้นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจนิยมนำบุคลิกลักษณะของตนเองให้เป็นผู้ทันสมัย ตามแบบสังคมตะวันตก ดังจะเห็นได้จากการแต่งกาย กิริยาท่าทาง การพูดจา หรือการแสดงออก ทางความคิดของนักศึกษาสาขาวิชานี้ที่มีภาพลักษณ์แตกต่างไปจากนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ อย่างชัดเจน นอกจากนี้ นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจจำเป็นต้องศึกษา ติดตามและแสวงหา ข้อมูลเกี่ยวกับโลกธุรกิจจากสื่อต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา โดยที่สื่อเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะสนองตอบ

ความต้องการด้านข้อมูลธุรกิจเท่านั้น ยังถ่ายทอดแนวความคิดและวิถีชีวิตตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกมาให้นักศึกษาอีกด้วย ก็ยังทำให้นักศึกษาได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกผ่านสื่อเหล่านี้ทวีเพิ่มขึ้น จนเป็นเหตุให้นักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539) ที่พบว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนได้ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญศรี เปลี่ยนจำ (2542) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกันมีค่านิยมทางเพศไม่แตกต่างกัน

7.4 การที่ภูมิหลังด้านอาชีพหลักของมารดามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพรับจ้างมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะ ในสังคมไทยกำหนดให้ภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดูหรืออบรมสั่งสอนบุตรเป็นของมารดามากกว่าบิดา มารดาจึงเป็นฝ่ายที่มีโอกาสใกล้ชิดกับบุตรมากกว่าผู้เป็นบิดา แต่มารดาที่ประกอบอาชีพรับจ้างจะประสบอุปสรรคในการให้ความรู้เรื่องเพศ หรืออบรมสั่งสอนเรื่องเพศแก่บุตรมากกว่ามารดาที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ เนื่องจากส่วนมากมีระดับการศึกษาต่ำ ทำให้ขาดความรู้เรื่องเพศหรือมีความรู้เรื่องเพศน้อย ผู้มารดาที่ประกอบอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือค้าขายไม่ได้ อีกทั้งยังต้องออกไปทำงานรับจ้างนอกบ้าน แล้วกลับมาถึงบ้านด้วยความอ่อนเพลีย เหนื่อยล้า ทำให้มีเวลาดูแลอบรมสั่งสอนเรื่องเพศแก่บุตรน้อยกว่ามารดาที่เป็นแม่บ้านทำงานอยู่กับบ้าน เหตุดังกล่าวย่อมเป็นปัจจัยผลักดันให้บุตรวัยรุ่นของตนซึ่งอยู่ในวัยที่มีความสนใจเรื่องเพศ อยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศต้องออกไปเสาะแสวงหาความรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายในสังคมปัจจุบัน ทั้งสื่อสิ่งตีพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อบุคคลต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน ซึ่งสื่อเหล่านี้ล้วนถ่ายทอดความรู้ แนวคิด และรูปแบบพฤติกรรมทางเพศตามแนวทางวิชาการเชิงวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ หรือแนวทางวัฒนธรรม สมัยใหม่แบบตะวันตกแทบทั้งสิ้น จึงน่าส่งผลให้นักศึกษาที่มีมารดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีโอกาสในการได้รับอิทธิพลจากสื่อสังคมเหล่านี้ แล้วเกิดรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่มารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ

7.5 การที่ภูมิหลังด้านสภาพชีวิตครอบครัวมีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้งนั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งย่อมไม่พึงพอใจกับบรรยากาศภายใน

ครอบครัว และพยายามหาทางหลีกเลี่ยงไปให้พ้นจากครอบครัวมากที่สุด โดยหาแหล่งพักพิงทางใจอื่นมาทดแทน ซึ่งตามธรรมชาติของวัยรุ่นแล้วก็จะหนีไม่พ้นกลุ่มเพื่อน ๆ และสื่อต่าง ๆ ในสังคม เพราะคนในวัยนี้ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนยิ่งกว่ากลุ่มบุคคลอื่น ๆ และให้ความสนใจอย่างยิ่งต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่เผยแพร่ทางสื่อทั้งหลาย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนหรือพวกสื่อที่มีอยู่ในสังคมต่างเป็นแหล่งที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และการประพฤติปฏิบัติของวัยรุ่นในหลาย ๆ ด้าน รวมทั้งด้านที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งนี้มักจะเป็นไปตามวิถีทางของสังคมสมัยใหม่ หรือสังคมตะวันตก ดังนั้นจึงมีผลให้ นักศึกษาที่ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่ครอบครัวไม่มีปัญหาขัดแย้ง

7.6 การที่ภูมิหลังด้านเพศ ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดา และสภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเป็นเพราะในสภาพสังคมไทยปัจจุบัน เด็กวัยรุ่นชายหญิงต่างมีเสรีภาพในทางความคิดและวิถีการดำเนินชีวิตที่เสมอภาคกัน อีกทั้งยังมีโอกาสใช้ชีวิตที่เป็นอิสระจากครอบครัวมากขึ้น จึงทำให้ความแตกต่างทางลักษณะภูมิหลังดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา แต่ปัจจัยที่นำได้รับการพิจารณามากกว่าว่ามีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา ได้แก่ กลุ่มเพื่อนและสื่อประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาเป็นวัยรุ่น ซึ่งคนในวัยนี้มีพัฒนาการทางสังคมที่สำคัญ คือ มีความต้องการคบหาสมาคมกับเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ และรู้จักเลือกคบเพื่อนที่ตนถูกใจ มีความสนใจและมีบุคลิกภาพคล้ายคลึงกับตน เป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก ชอบรวมพวกและเที่ยวกันเป็นกลุ่ม (วิทยา นาควัชระ, 2537) นอกจากนี้ยังมีลักษณะสำคัญทางสังคมอีกอย่างหนึ่ง คือ การคิดเพื่อนและการเห็นคุณค่าของเพื่อน จนเกิดพฤติกรรมเลียนแบบตาม ยิ่งเมื่อครอบครัวหย่อนบทบาทในการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานวัยรุ่น อาจมาจากสาเหตุที่มีภาระการงานรัดตัวจนไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด หรือเห็นว่าบุตรหลานของตนเจริญเติบโตพอที่จะรับผิดชอบตัวเองได้แล้ว ก็ยังทำให้วัยรุ่นใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนฝูงทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน และได้รับอิทธิพลจากเพื่อนมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่าค่านิยมหรือแบบอย่างพฤติกรรมของเพื่อนวัยรุ่นในกลุ่มเดียวกันจะมีผลต่อการเลียนแบบหรือถือเป็นมาตรฐานของกลุ่มและวัยรุ่นจะให้การยอมรับเพื่อนมากกว่าบิดามารดา หรือผู้ใหญ่ (สุชา จันท์ธอม, 2529) สำหรับประเด็นที่กลุ่มวัยรุ่นชอบเลือกนำมาพูดคุยหรือปรึกษาหารือกับเพื่อนมากที่สุด มักเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น เพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ความรัก

คูร์ก และแฟน เป็นต้น (ดวงหทัย นุ่มนวน, 2546)

อีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นนพอ ๆ กับกลุ่มเพื่อน ก็คือ สื่อประเภทต่าง ๆ ในสังคม เพราะโดยธรรมชาติแล้ววัยรุ่นชอบที่จะแสวงหาความสนุกสนานเพลิดเพลิน และใฝ่รู้ จึงนิยมเปิดรับเรื่องราวและข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อทั้งหลายกันอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการเปิดรับสื่อต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องเพศด้วย ผลจากการเปิดรับสื่อเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะทำให้วัยรุ่นรับรู้สิ่งที่ได้พบ ได้เห็น ได้ยินเท่านั้น แต่ยังนำมากระทำเลียนแบบอีกด้วย จึงสามารถกล่าวได้ว่าเพื่อนและสื่อต่าง ๆ จัดเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีบทบาทอย่างยิ่งต่อวัยรุ่นในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และทัศนคติ ในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเพศ โดยที่วัยรุ่นจะให้ความสนใจอย่างยิ่งต่อค่านิยมที่กำหนดโดยกลุ่มเพื่อน และค่านิยมที่ได้รับจากสื่อต่าง ๆ (วิทยานาควัชระ, 2537) ซึ่งส่วนมากจะเป็นค่านิยมแบบสมัยใหม่ตามแบบค่านิยมของชาติตะวันตกนั่นเอง ดังนั้นปัจจัยทั้งสองด้านนี้น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษามากกว่าบรรดาภูมิหลังที่กล่าวข้างต้น ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงหทัย นุ่มนวน (2546) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพื่อนเป็นสื่อบุคคลที่กลุ่มวัยรุ่นมีความสนิทสนมไว้วางใจชอบพูดคุยและปรึกษาเรื่องเพศมากที่สุด

8. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยม

เรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศในองค์ประกอบแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านชีววิทยา ด้านสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคมวิทยา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

8.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศ

ด้านชีววิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่า ลักษณะภูมิหลังทุกด้านที่นำมาศึกษาได้แก่ เพศ ศาสนา สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ชีวิตสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา อาชีพหลักของบิดามารดา สภาพชีวิตครอบครัว สภาพการอาศัยอยู่ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้น น่าจะเป็นเพราะนักศึกษาก็เช่นเดียวกับเด็กวัยรุ่นทั่วไป กล่าวคือ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมักจะให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีระร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ของตนเองเป็นอย่างมาก และมีจำนวนไม่น้อยที่รู้สึกวิตก

กังวลกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับร่างกายของตนเอง จึงเป็นเรื่องปกติธรรมดาสำหรับเด็กวัยรุ่นที่จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศด้านชีววิทยาเพื่อสนองความสนใจ หรือลดความวิตกกังวลของตน ซึ่งปัจจุบันมีแหล่งต่าง ๆ มากมายที่จะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ได้ เช่น ครู อาจารย์ เพื่อนฝูง และสื่อหลากหลายประเภทในสังคม นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มนี้ยังผ่านประสบการณ์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ของตนเองมาแล้วเป็นเวลานานพอสมควร แล้วยังได้ศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาอีกด้วย ก็ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และอวัยวะสืบพันธุ์มากยิ่งขึ้น ทั้งจากประสบการณ์ของตนเองและการศึกษาเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาไม่ว่าจะมีภูมิหลังต่างกันอย่างไร จึงมีรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาไม่ต่างกัน และเป็นเหตุให้ภูมิหลังทุกด้านที่นำมาศึกษามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านชีววิทยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามมีโอกาสมิฉะนั้นค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนานั้น อาจเป็นเพราะศาสนาอิสลามได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการรักษาความสะอาดร่างกาย ตลอดจนการดูแลรักษาสุขอนามัยทางเพศและอวัยวะเพศถึงขั้นกำหนดเป็นข้อปฏิบัติไว้ในหลักคำสอนเพื่อให้ศาสนิกชนยึดถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังได้กล่าวไปแล้วในข้อ 6.2 ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาซึ่งเป็นมุสลิมก็จะต้องมีพฤติกรรมด้านการดูแลสุขอนามัยทางเพศและอวัยวะเพศของตนอย่างเคร่งครัดเหมือนกับชาวมุสลิมอื่น ๆ ดังนั้นด้วยแรงศรัทธายึดมั่นต่อหลักคำสอนของศาสนาในฐานะที่เป็นมุสลิม ผนวกกับการเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาน่าจะเป็นปัจจัยผลักดันให้นักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม สนใจที่จะศึกษาคิดตามข่าวสารข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับสุขวิทยาทางเพศจากแหล่งความรู้และสื่อต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อจะได้นำมาใช้สร้างสุขอนามัยทางเพศที่สมบูรณ์ให้แก่ตนเอง จนเกิดค่านิยมเรื่องเพศด้านสุขวิทยาเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา

8.3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลามีโอกาสมิฉะนั้นค่านิยมเรื่องเพศด้านจิตวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช และสถาบันราชภัฏยะลานั้น น่าจะเป็นเพราะสถาบัน

ราชภัฏสงขลามีสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาเปิดรับความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศแบบสมัยใหม่ได้ง่ายและรวดเร็ว เนื่องจากเป็นสถาบันที่ตั้งอยู่ระหว่างเมืองสงขลาและเมืองหาดใหญ่ซึ่งเป็นเมืองหลักอันเป็นศูนย์กลางความเจริญที่สำคัญของภาคใต้ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการค้า การท่องเที่ยว การศึกษา การทำงานของภาครัฐและเอกชน การสื่อสาร การคมนาคม นอกจากนี้ยังเต็มไปด้วยแหล่งวิชาการความรู้ แหล่งบันเทิงเรีงรมย์ แหล่งรวมสื่อประเภทต่าง ๆ รวมทั้งยังเป็นเมืองที่มีคนต่างชาติทั้งชาติตะวันตกและชาติอื่น ๆ เข้ามาทำงานหรือท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมากอีกด้วย จากสภาพแวดล้อมทางสังคมดังกล่าวทำให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลามีโอกาสได้รับความรู้เรื่องเพศตามหลักวิชาการสมัยใหม่จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และ ได้พบเห็นพฤติกรรมทางเพศตามแบบวัฒนธรรมตะวันตกจากสื่อทั้งหลาย หรือจากผู้คนรอบข้างอยู่เสมอเป็นเนืองนิตย์ จนนำไปสู่การมีความรู้ และแนวคิดเรื่องเพศแบบสมัยใหม่ สำหรับสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชนั้น ตั้งอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง นครศรีธรรมราชมากพอสมควร ลักษณะตัวเมืองนครศรีธรรมราชเองก็ยังมีลักษณะเป็นเมืองปิด มิได้มีลักษณะเป็นศูนย์กลางความเจริญในด้านต่าง ๆ เหมือนเมืองสงขลาและเมืองหาดใหญ่ และผู้คนส่วนใหญ่ก็ยังยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา ส่วนสถาบันราชภัฏยะลานั้นตั้งอยู่ในเมืองยะลา ซึ่งเป็นเมืองเล็ก ผู้คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม และดำเนินชีวิตตามแนวทางของอิสลามอย่างเคร่งครัด จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวน่าจะทำให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชและนักศึกษาสถาบันราชภัฏยะลามีโอกาสได้รับความรู้และแนวคิดเรื่องเพศแบบสมัยใหม่ได้น้อยกว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลา จึงทำให้นักศึกษาสถาบันราชภัฏสงขลามีค่านิยม เรื่องเพศด้านจิตวิทยาเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช และนักศึกษาสถาบันราชภัฏยะลา

8.4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยา จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะภูมิหลังด้านเพศ ศาสนา สภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .05 และ .01 ตามลำดับนั้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

8.4.1 การที่ภูมิหลังด้านเพศมีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาชายมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาหญิงนั้น อาจเนื่องมาจากโดยธรรมชาติแล้วเพศชายจะมีความกล้าแสดงออกในเรื่องเพศมากกว่าเพศหญิง อีกทั้งค่านิยมในสังคมไทยยังได้กำหนดให้ชายมีอิสระและเสรีภาพในการกระทำหรือโอกาสเรียนรู้เรื่องเพศได้มากกว่าผู้หญิง

ขณะที่กำหนดให้หญิงต้องรักษาวงศ์วงศ์ รักษาความบริสุทธิ์ไม่จึงสุกก่อนห้าม และไม่มีเสรีภาพทางเพศเช่นเดียวกับผู้ชาย จนถึงได้ว่าค่านิยมที่ถูกกำหนดไว้ดังกล่าวได้เป็นลักษณะหรือเอกลักษณ์ประจำชาติไทยในเรื่องเพศไปแล้ว (วันทนี วาสิกะสิน, 2526) และถึงแม้ว่าปัจจุบันนี้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกจะเข้ามามีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของหนุ่มสาวในสังคมไทยเป็นอย่างยิ่ง จนทำให้เด็กหนุ่มสาวจำนวนมากกล้าแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาอย่างอิสระเสรีในหลาย ๆ เรื่อง แต่อย่างไรก็ตามค่านิยมของสังคมไทยที่ได้กำหนดบทบาททางเพศของหญิงดังได้กล่าวไปแล้วนั้น ก็ได้ถูกปลูกฝังอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของไทยมาเป็นเวลาอันยาวนานจนยากที่จะลบหายไปได้ง่าย ๆ ประกอบกับการมีพฤติกรรมทางเพศที่ออกนอกกรอบแห่งขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของไทยนั้น ฝ่ายหญิงจะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบและถูกประณามหยามเหยียดจากสังคมรอบด้านมากกว่าผู้ชาย จึงทำให้หญิงรับเอาค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศที่เปลี่ยนแปลงไปตามสมัยได้น้อยกว่าชาย และส่งผลให้ นักศึกษาชายมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่า นักศึกษาหญิง โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่านิยมแบบกึ่งกลางซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยหลายชิ้น ดังเช่น ผลการวิจัยของ จิรดา รัตนรังษี (2521) ที่พบว่า เพศชายมีเสรีภาพเกี่ยวกับปฏิบัติตัวในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าผู้หญิง ผลการวิจัยของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528) ที่พบว่า เพศชายส่วนใหญ่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับสูง ขณะที่เพศหญิงส่วนใหญ่ยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับต่ำ และผลการวิจัยของ สุภาจริย วิชัยโรจน์ (2529) ที่พบว่า เพศหญิงให้การยอมรับพฤติกรรมการปล่อยตัวทางเพศของสตรีต่ำกว่าเพศชาย

8.4.2 การที่ภูมิหลังด้านศาสนามีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามนั้น น่าจะเป็นเพราะเหตุผลซึ่งได้กล่าวไปแล้วข้างต้นในส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาว่า ศาสนาอิสลามมีบทบัญญัติที่ควบคุมวิถีชีวิตของศาสนิกชนอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ได้มีบทบัญญัติที่ระบุถึงบทบาทหน้าที่และการประพฤติปฏิบัติตนของชายหญิง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอย่างชัดเจน (พรเพ็ญ สุวรรณชาติ, 2539) นอกจากนี้ยังได้ระบุนิยามการทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ การห้ามมีเพศสัมพันธ์ทางเพศทุกรูปแบบระหว่างชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน แม้ว่าจะแต่งงานกันแล้วก็ห้ามเป็นไปเพื่อหาความสนุกสนานทางเนื้อหนังชั่วคราว ต้องเป็นการแต่งงานที่มีความรับผิดชอบระหว่างกัน (อุรชิต อะหมัด อ่างถึงใน พิเชษฐกุล กาลามเกษตร์, 2524) การกระทำที่ผิดไปจากบทบัญญัติถือเป็นบาปอย่างรุนแรง ดังนั้น บทบัญญัติของศาสนาอิสลามจึงมีผลต่อการควบคุมความรู้สึกรู้สึกผิดและพฤติกรรมทางเพศ

ของศาสนิกชนเป็นอย่างมาก ส่วนในทางพุทธศาสนานั้นถึงแม้จะมีหลักคำสอน โดยเฉพาะศีล 5 ที่ห้ามการละเมิดหรือการกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ แต่ความเคร่งครัดและการยึดมั่นในหลักคำสอนของพุทธศาสนิกชนก็มีไม่มากนัก แล้วยังเปิดรับแนวความคิดและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศตามวัฒนธรรมตะวันตกที่หลั่งไหลผ่านกระแสโลกาภิวัตน์เข้ามาได้โดยง่าย และรวดเร็ว ต่างจากศาสนิกชนในศาสนาอิสลามซึ่งมีโอกาสได้รับวัฒนธรรมตะวันตกตามกระแสโลกาภิวัตน์เช่นเดียวกัน แต่หลักคำสอนในบทบัญญัติของศาสนาก็ยังคงมีอิทธิพลต่อความเชื่อ ความศรัทธาอย่างมั่นคง จากแนวการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันเช่นนี้ จึงมีผลทำให้นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม

8.4.3 การที่ภูมิหลังด้านสภาพการอาศัยอยู่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดามีโอกาสที่จะมีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่มีสภาพการอาศัยอยู่ลักษณะอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะเหตุผลต่อไปนี้

(1) การที่นักศึกษาพักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีได้หมายความว่านักศึกษาจะได้รับการอบรมสั่งสอนในเรื่องเพศ และการดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างใกล้ชิดเป็นอย่างดีเสมอทุกคนไป เนื่องจากบิดามารดาไม่ว่าจะประกอบอาชีพใดก็ตาม จะต้องออกไปทำงานนอกร้านในช่วงเวลากลางวันและกลับบ้านในช่วงเย็น พร้อมกับความเหนื่อยล้าจากภาระหน้าที่การงาน บางรายอาจจะต้องทำงานถึงมีดค่ำ หรือทำงานในวันหยุด ทำให้ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ในพฤติกรรมบางอย่างของบุตร โดยเฉพาะพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศ แล้วผลักดันให้เป็นภาระของระบบการศึกษาให้ทำหน้าที่แทนตน นอกจากนี้บิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา มักมองว่าบุตรของตนมีความเจริญเติบโตทางร่างกาย และสติปัญญาสูงพอที่จะช่วยเหลือตนเองได้ในหลาย ๆ ด้าน ไม่จำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่ด้วยความเข้มงวดกวดขัน จึงวางใจปล่อยให้บุตรของตนดำเนินชีวิตเองได้อย่างอิสระ ซึ่งทั้งนี้โดยธรรมชาติของนักศึกษาวัยรุ่นมักจะชอบใช้ชีวิตที่เสรีอยู่กับกลุ่มเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ เพื่อทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันมากกว่าจะชอบอยู่กับบิดามารดาและครอบครัว เมื่อประกอบกับการขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากบิดามารดา หรือการได้รับอิสระเสรีในการดำเนินชีวิตของตนเองจากบิดามารดา ก็ย่อมใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับกลุ่มเพื่อนมากยิ่งขึ้น ทำให้ได้รับการถ่ายทอดความรู้ ทักษะคติ และค่านิยมเรื่องเพศจากเพื่อน ๆ และมีจำนวนมากที่พากันเลียนแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อนสนิท หรือเพื่อนในวัยเดียวกัน เช่น การมีแฟนหรือคู่รัก การมีนัดกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายตามแฟชั่นสมัยใหม่

การคบเพื่อนต่างเพศ และอาจเลยไปถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ จึงเห็นได้ว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับบิดามารดามีโอกาสสูงที่จะใช้ชีวิตอย่างอิสระอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อน ซึ่งจัดเป็นสื่อบุคคลที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการสร้างรูปแบบค่านิยม และพฤติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศให้แก่ นักศึกษา

(2) นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา สามารถใช้หรือเปิดรับสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่ภายในบ้านของคนได้อย่างเต็มที่ด้วยความรู้สึกรักแห่งความเป็นเจ้าของ ทั้งสิ่งสิ่งตีพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารต่าง ๆ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทโทรทัศน์ วิทยุ วิทยุทัศน์ อาจรวมไปถึงเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะดี ทำให้มีโอกาสมากมายในการได้รับการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ค่านิยมในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเพศแบบสังคมสมัยใหม่ตามวัฒนธรรมตะวันตกผ่านสื่อเหล่านี้ ซึ่งโอกาสในการใช้สื่อต่าง ๆ ได้เต็มที่เช่นนี้ยากที่จะเกิดขึ้นกับนักศึกษาที่มีสภาพการอาศัยอยู่ลักษณะอื่น ๆ ที่มีใช้การอาศัยอยู่กับบิดามารดา เพราะอาจไม่มีให้ใช้ หรือต้องใช้ร่วมกับผู้อื่น หรือถูกกำหนดเวลาและขอบเขตของการใช้

จากเหตุผลทั้ง 2 ประการข้างต้น พอสรุปได้ว่า การใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรีอยู่กับกลุ่มเพื่อนและการมีโอกาสนับถือสื่อต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ น่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีค่านิยมเรื่องเพศด้านสังคมวิทยาเป็นแบบสมัยนิยมมากกว่านักศึกษาที่มีสภาพการอาศัยอยู่ลักษณะอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงหทัย นุ่มนวน (2546) ที่พบว่า สื่อที่มีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศแก่วัยรุ่นนั้น นอกจากจะเป็นสิ่งสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้ว ก็เป็นกลุ่มเพื่อน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชิพแมน (Shipman อ้างถึงใน เพ็ญพร สุวรรณธาดา, 2539) ที่พบว่า มีนักเรียนเพียงร้อยละ 14 เท่านั้นที่ได้รับความรู้เรื่องเพศจากบิดามารดา ส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศจากหนังสือ สื่อต่าง ๆ และจากกลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน

จากผลการวิเคราะห์และการอภิปรายผลที่กล่าวไปแล้ว มีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ลักษณะภูมิหลังด้านเพศและศาสนามีความสัมพันธ์กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมากกว่าลักษณะภูมิหลังด้านอื่น ๆ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ นักศึกษามีการศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน เป็นนักศึกษาของสถาบันราชภัฏในเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ที่จัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรเดียวกัน ตลอดจนมีฐานะความเป็นอยู่และสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ของครอบครัวไม่แตกต่างกันมากนัก จึงทำให้ลักษณะภูมิหลังที่เกี่ยวกับการศึกษาและครอบครัวมีผลที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาไม่มากเท่ากับลักษณะภูมิหลังด้านเพศและศาสนา

ส่วนลักษณะภูมิหลังด้านเพศที่มีอิทธิพลอย่างสูงต่อค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษา ก็เนื่องมาจากสังคมไทยได้ปลูกฝังค่านิยมที่กำหนดบทบาททางเพศของหญิงและชายไว้แตกต่างกันมานาน โดยให้ชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม และยกย่องเพศชายให้เป็นใหญ่กว่าเพศหญิง ชายสามารถแสดงความรู้สึกและความต้องการทางเพศได้อย่างเปิดเผย รวมทั้งแสวงหาความสุขสำราญทางเพศได้อย่างเสรี แม้แต่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หรือการมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกเหนือการสมรสก็เป็นพฤติกรรมที่สังคมยอมรับได้ ขณะที่หญิงจะต้องอยู่ในกรอบแห่งวัฒนธรรมอย่างเคร่งครัดกว่าผู้ชาย ต้องรักษาวลสงวนตัว รักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน เมื่อเกิดความต้องการหรือแรงจูงใจที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ก็จะต้องระวังหรือเก็บความรู้สึกไว้ ไม่แสดงออกอย่างเปิดเผยชัดเจนเหมือนเพศชาย จะเห็นได้ว่าสังคมไทยมีบรรทัดฐานทางเพศที่เข้าลักษณะเป็นมาตรฐานเชิงซ้อน (double standard) กล่าวคือ ในการแสดงพฤติกรรมทางเพศแบบเดียวกัน ถ้าเป็นหญิงจะได้รับคำตำหนิ หรือคำครหานินทา แต่ถ้าเป็นชายก็จะมองว่าเป็นเรื่องปกติ และแม้ว่าปัจจุบันนี้บทบาทของหญิงชายจะมีลักษณะโน้มเอียงใกล้เคียงกันมากขึ้นตามภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคม แต่สังคมส่วนใหญ่ก็ยัง ยึดถือค่านิยมที่ให้เพศชายมีเสรีภาพทางเพศมากกว่าหญิง และให้คุณค่าแก่ความบริสุทธิ์ของหญิงที่ต้องรักษาไว้จนถึงวันแต่งงาน จนถือเป็นลักษณะหรือเอกลักษณ์ในเรื่องเพศประจำชาติ (วันทนีส์ วาสิกะสิน, 2526) ซึ่งค่านิยมเรื่องเพศของสังคมไทยที่กำหนดบทบาททางเพศและการตอบสนองทางเพศของหญิงชายไว้แตกต่างกันอย่างมาดั่งกล่าว เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ ก่อให้เกิดความแตกต่างทางค่านิยมเรื่องเพศของหญิงและชายในสังคมส่วนใหญ่รวมทั้งค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาหญิงและชายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สำหรับปัจจัยด้านศาสนานั้นนับว่ามีอิทธิพลอย่างสูงต่อค่านิยมเรื่องเพศไม่น้อยไปกว่าปัจจัยด้านเพศ ทั้งนี้เพราะคนเราได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังความเชื่อทางศาสนาจากครอบครัวแต่เยาว์วัย ศาสนาจึงย่อมมีอิทธิพลต่อเจตคติและค่านิยมในเรื่องต่าง ๆ ของเขา และเนื่องด้วยแต่ละศาสนามีข้อบัญญัติและหลักธรรมคำสอนที่วางไว้สำหรับศาสนิกชนแตกต่างกันก็มีผลให้ผู้คนต่างศาสนามีความเชื่อ ความศรัทธา มีจารีตประเพณี และข้อปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ดังเช่นผู้ที่นับถือพุทธศาสนา และศาสนาอิสลาม กล่าวคือ ผู้นับถือศาสนาอิสลามมีพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งมีบทบัญญัติที่กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ครบถ้วนทุกด้าน รวมทั้งการประพฤติดปฏิบัติตนทางเพศของหญิงชายถือเป็นธรรมเนียมแห่งชีวิต (code of life) อันเปรียบเสมือนกฎหมายควบคุมความประพฤติตลอดจนกิจวัตรในการดำรงชีวิตของศาสนิกชนทุกคนไว้โดยเคร่งครัด จนทำให้ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของชาว

มุสลิมส่วนใหญ่มีรากฐานมาจากความเชื่อ และหลักปฏิบัติในศาสนาอิสลาม ซึ่งยากที่จะเปลี่ยนแปลงหรือไม่สามารถเปลี่ยนได้ (เกษม รังสิโยภณณ์, 2519)

ส่วนในพุทธศาสนานั้น ถึงแม้จะวางหลักธรรมคำสอนเกี่ยวกับข้อพึงปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ไว้อย่างละเอียดมากมาย รวมทั้งเรื่องเพศ แต่มิได้มีบทบัญญัติให้พุทธศาสนิกชนต้องยึดถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดคั่งเช่นศาสนาอิสลาม ทั้งนี้ปล่อยให้ เป็นไปตามความเลื่อมใสศรัทธา และการพิจารณาเห็นดีเห็นชอบของแต่ละบุคคล ประกอบกับในพุทธศาสนามีหลักธรรม “มัชฌิมาปฏิปทา” ซึ่งมุ่งให้ ศาสนิกชนดำเนินชีวิตไปอย่างกลาง ๆ หรือให้เกิดความพอดีแก่ฐานะความเป็นอยู่ของตน มีหลักเกณฑ์ตายตัวตามกฎเกณฑ์แห่งความพอใจและความเหมาะสมของแต่ละบุคคล (พุทธทาสภิกขุ, 2516) ด้วยเหตุนี้ผู้นับถือพุทธศาสนาจึงมีความเคร่งครัดต่อการปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาน้อยกว่าผู้นับถือศาสนาอิสลาม และมีจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นที่ดำเนินชีวิตในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านเพศอย่างไม่นำพาต่อหลักธรรมคำสอนของศาสนาและพร้อมที่จะยึดถือปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมสมัยใหม่แบบตะวันตกที่ผ่านสื่อต่าง ๆ เข้ามาอย่างรวดเร็วโดยง่าย ผิดจากผู้นับถือศาสนาอิสลามที่ยึดถือบทบัญญัติ และหลักคำสอนของศาสนาอยู่ทุกขณะทีดำเนินกิจวัตรทุกด้านของตน ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกที่ภูมิหลังด้านศาสนาจะมีความสัมพันธ์กับทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา และศาสนาอิสลามเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา มีทิศทางค่านิยมเรื่องเพศเชิงบวก ซึ่งเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทย แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีค่านิยมเชิงลบในองค์ประกอบด้านจิตวิทยา ซึ่งประกอบด้วยเรื่องการเมืองการมีอารมณ์ทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ และความสนใจในเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน แสดงว่านักศึกษายังมีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศในองค์ประกอบด้านนี้ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีรูปแบบ

ค่านิยมเรื่องเพศแบบสมัยนิยม แต่ก็มีจำนวนผู้มีค่านิยมแบบกึ่งกลางน้อยกว่าไม่มากนัก และไม่มีผู้ใดมีค่านิยมแบบประเพณีนิยม ซึ่งเห็นได้ว่ารูปแบบค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษามีทั้งที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักการทางเพศศึกษาหรือวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมถึงสภาพสังคมไทยปัจจุบัน และที่รับเอาแบบอย่างมาจากวัฒนธรรมของชาวตะวันตกซึ่งขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามแต่ดั้งเดิมของสังคมไทย คังนั้นเพื่อส่งเสริมทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศที่คังงามของนักศึกษาให้คังรงอยู่ต่อไปและเพื่อพัฒนาส่งเสริมทิศทางและรูปแบบค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมให้แก่ศึกษายังคังขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะคังต่อไปนี้

1.1 สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา รวมถึงสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ควรคังเนินการคังนี้

1.1.1 จัดทำแผนหรือนโยบายที่สนับสนุนโครงการเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษาและอาจารย์ทั้งหลายในสถาบัน ทั้งนี้เพื่อให้ศึกษามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกับเพศของตน และให้อาจารย์ได้ตระหนักถึงบทบาทของตนในการช่วยเหลือและร่วมมือแก้ปัญหาค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา

1.1.2 จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศให้แก่ศึกษา เช่น การจัดนิทรรศการต่าง ๆ การเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงในการให้ความรู้เรื่องเพศมาบรรยายให้นักศึกษาฟัง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างโอกาสให้ศึกษาได้คังเต็มคังความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง อันจะเป็นพื้นฐานในการสร้างค่านิยมเรื่องเพศที่เหมาะสมต่อไป

1.1.3 เน้นบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว อาจารย์ประจำหอพัก อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ในการสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของศึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำที่ดีแก่ศึกษาที่มีปัญหาหรือต้องการคำแนะนำ เพื่อจะได้ช่วยกันปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ตลอดจนปัญหาทางเพศของศึกษาเสียแต่เนิ่น ๆ ก่อนที่จะสายเกินไป

1.1.4 จัดให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานควบคุมโรคติดต่อ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์สุขภาพจิต และสมาคมวางแผนครอบครัว เป็นต้น กับฝ่ายต่าง ๆ ในสถาบัน เพื่อร่วมมือกันคังเนินกิจกรรมต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมทาง

เพศ การป้องกันแก้ไขปัญหาเรื่องเพศ การส่งเสริมสุขภาพทางเพศ และการติดตามประเมินผล พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

1.1.5 จัดให้มีหน่วยบริการเฉพาะหรือสายด่วน (hot line) พิเศษขึ้นมา สำหรับให้ความรู้ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาทางเพศของนักศึกษา เพื่อลดหรือขจัด ข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศ และหาทางออกที่ดีให้แก่ นักศึกษาที่มีปัญหา

1.1.6 จัดให้มีการอบรมความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาแก่บิดามารดา และผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อให้บุคคลกลุ่มนี้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องจิตวิทยาทางเพศ ของวัยรุ่น เรื่องพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น และเรื่องปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น เพื่อนำ ความรู้ความเข้าใจไปสร้างสัมพันธภาพอันดีภายในครอบครัว และนำไปใช้ประโยชน์ในการ อบรมสั่งสอนบุตรหลานของตนให้มีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่สร้างปัญหา ทางเพศให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม

1.2 ครูอาจารย์ที่สอนเพศศึกษา ควรดำเนินการดังนี้

1.2.1 ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพศศึกษาให้ทันสมัย โดยจัดเนื้อหา และพัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสม ตรงกับความสนใจของผู้เรียนวัยรุ่น รวมทั้งใช้วิธีการสอน ที่หลากหลาย พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด เช่น การสอนโดยวิธี ให้เด็กสอนเด็ก (Peer Education) หรือวิธีให้ผู้เรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นและทัศนคติต่อ เรื่องเพศ เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศอย่างกว้างขวางถูกต้อง ทันท่วงทีและ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง

1.2.2 เชิญวิทยากรภายนอกที่ทรงคุณวุฒิในเรื่องเพศศึกษามารายหรือ ดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศให้แก่ผู้เรียน เพื่อสร้างบรรยากาศที่น่า สนใจในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา และช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องเพศรวมทั้งได้ ปรับเปลี่ยนค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางหรือรูปแบบที่ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.2.3 สร้างบุคลิกลักษณะที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อถือไว้วางใจจนกล้าที่จะ มาขอพบเป็นการส่วนตัวเพื่อขอความรู้เรื่องเพศหรือขอคำปรึกษาแนะนำในปัญหาทางเพศที่ เกิดขึ้นกับเขาได้ ทั้งนี้จะเกิดคุณประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยคลี่คลายข้อสงสัยหรือปัญหาทาง เพศให้แก่ผู้เรียน ทำให้เขามีค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในทางที่ดีขึ้นต่อไป

1.3 บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ควรดำเนินการดังนี้

1.3.1 สร้างบรรยากาศในครอบครัวให้อบอุ่นด้วยความรัก ความยุติธรรม ความสมัครสมานสามัคคี เพื่อเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจให้บุตรหลานวัยรุ่นนอยากอยู่ใกล้ชิดกับครอบครัว

1.3.2 ดูแลเอาใจใส่บุตรหลานวัยรุ่นนอยากอย่างใกล้ชิด รวมทั้งปลูกฝังค่านิยม เรื่องเพศที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านพฤติกรรมทางเพศ เพื่อให้บุตรหลาน เกิดจิตสำนึกที่คั่งงามและถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของบุตรหลานและช่วยให้เขาประพฤติปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมอันดีงาม ของไทย เช่น เพศชายรู้จักให้เกียรติเพศหญิง เพศหญิงรู้จักรักษานวลสงวนตัว เป็นต้น

1.3.3 มีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ให้ความรู้เรื่องเพศ และคำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศแก่บุตรหลานวัยรุ่นนอย เพื่อช่วยให้บุตรหลานเกิดความมั่นใจในตัวเอง สามารถควบคุมความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมทางเพศของตนให้เหมาะสม และหาทาง ออกให้กับปัญหาทางเพศของตนไปในทางที่ถูกต้องได้ก่อนที่จะสายเกินไป

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อต่าง ๆ ควรมีการควบคุมสื่อมวลชนทุก ประเภทในการผลิต การเผยแพร่ และการนำเสนอภาพหรือเนื้อหาที่ยั่วยุอารมณ์ทางเพศของเด็ก และเยาวชนวัยรุ่นนอยอย่างเข้มงวด และควรมีความเด็ดขาดในด้านกฎหมายและบทลงโทษต่อการ นำเสนอสื่อที่มีลักษณะอนาจาร ลามกทุกรูปแบบ เช่น หนังสือการ์ตูนสอดแทรกภาพลามก วิชิตี วิดิทัศน์ ภาพยนตร์ รวมถึงสถานบันเทิงเรีงรมย์ สถานบริการทางเพศที่เป็นแหล่งยั่วยุทาง เพศ นอกจากนี้ควรเร่งรื้อให้สื่อมวลชนต่าง ๆ เกิดจิตสำนึกในอันที่จะรับผิดชอบต่อสังคม โดย นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีสาระประโยชน์ต่อกลุ่มเด็ก และเยาวชนวัยรุ่นนอย ไม่ว่าจะป็นด้าน ศีลธรรมจรรยา ทักษะชีวิต หรือเพศศึกษาซึ่งจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมและ ค่านิยมอันดีงามของสังคมไทย ทั้งนี้จะต้องใคร่ครวญอยู่เสมอว่าสื่อมวลชนในปัจจุบันมี อิทธิพลครอบงำจิตใจผู้บริโภคเป็นอย่างมาก และสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการถ่ายทอด ปลูกฝัง ค่านิยมและรูปแบบพฤติกรรมทางเพศทั้งที่ดีและไม่ดีให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งผู้บริโภคสื่อ ส่วนใหญ่ ก็คือเด็กและเยาวชนวัยรุ่นนอยนั่นเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากงานวิจัยค่านิยมเรื่องเพศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาคำนิมรื่องเพศในลักษณะของงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เพื่อที่จะได้สามารถเข้าใจคำนิมรื่องและพฤติกรรมทางเพศของประชากรที่ศึกษาได้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับคำนิมรื่องเพศได้ แต่ไม่ได้นำมาศึกษาวิจัยครั้งนี้ เช่น วิธีการเลี้ยงดูของบิดามารดา ลักษณะกลุ่มเพื่อนสนิท การมีความรู้รื่องเพศศึกษา การรับรู้รื่องเพศจากสื่อประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ของสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช สงขลา และยะลาเท่านั้น จึงควรมีการขยายการศึกษาวิจัยออกไปสู่กลุ่มวัยรุ่นอื่น ๆ เช่น นักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ นักศึกษาสถาบันราชภัฏอื่น ๆ หรือกลุ่มวัยรุ่นอื่น ๆ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือตอนปลาย วัยรุ่นนอกระบบการศึกษา วัยรุ่นในชุมชนแออัด วัยรุ่นในเขตเมืองหรือเขตชนบท เป็นต้น

2.4 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาคำนิมรื่องเพศของนักศึกษาในภาพรวมและแยกตามองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน คือ ด้านชีววิทยา สุขวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา ในการศึกษาครั้งนี้ต่อไปนี้ น่าจะได้มีการศึกษาคำนิมรื่องเพศที่เจาะประเด็นน่าสนใจเป็นรายหัวข้อรื่อง เช่น คำนิมรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส คำนิมรื่องเกี่ยวกับการมีคูร์ักในวัยเรียน คำนิมรื่องเกี่ยวกับการขายบริการทางเพศของนักศึกษาหญิง เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบถึงคำนิมรื่องเพศในหัวข้อรื่องเหล่านี้แบบเจาะลึกรายละเอียด